

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સર્વગુરુભ્યાં નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

જૈના રક્ષન્તુ ધર્મં વિમલમતિયુતાસ્ત્યકરાગાદિદોષા
 જૈનાન્ ધર્મશ્ચ પાતુ પ્રશિથિલપ્રબલક્રોધશત્રુનુદારાન્ ।
 જૈનૈરુત્સાદશીલૈઃ પ્રિય નિજવિષયૈરસ્તુ ભદ્રં સ્વભૂમેર્
 'આત્માનન્દ' પ્રકાશો વિતરતુ ચ સુખં શ્રી જિનાક્ષાપરેભ્યઃ ॥ ૧ ॥

પુ૦ ૨૪ મું

વીર સં. ૨૪૫૨. આશ્વિન આત્મ સં. ૩૧

અંક ૩ જો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧ પરાશા-વિરામ. ...	...૬૯	૬ રાત્રિભોજન. ...	...૮૨
૨ પ્રથમ પ્રભુ-પ્રણામ. ...	... ૭૦	૭ સાંસારિક જીવન. ...	...૮૪
૩ વિશ્વરચના પ્રબંધ. ...	...૭૧	૮ સુધારો. ...	...૮૬
૪ જીવ, મન અને ઇન્દ્રિયાના		૯ દયાનો અપૂર્વ બનાવ. ...	...૯૧
સંલાપરૂપ કથા. ...	...૭૬	૧૦ વર્તમાન સમાચાર....	...૯૨
૫ અશ્રોતર. ...	...૭૯	૧૧ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...૯૪

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ૮પાલ અથવા ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રી-પ્રેસમાં શાહ શુભાશ્યંદ સરલુભાઈએ છાપ્યું.

અમારા માનવંતા લાઘ્વ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભા તરફથી અનેક વિવિધ સાહિત્યના અનેક ગ્રંથો પ્રકટ થતા હોવાથી, આ સભાના લાઘ્વ મેમ્બરો અત્યાર સુધીમાં અનેક ગ્રંથો ભેટ મેળવી એક ધાર્મિક સારી લાઘ્વેરી કરી શક્યા છે, ને તેઓશ્રીના ધ્યાનમાંજ છે. ગ્રંથો ભેટ આપવાની ઉદારતા આ સભાએ જેવી રાખેલ છે તેવી કોઈએ ભાગ્યેજ રાખેલ હોવાથી તેને લઈને અનેક બંધુઓ દર માસે નવા નવા લાઘ્વ મેમ્બરો થતા જાય છે. દિવસાનુદિવસ અનેક ગ્રંથો સભા તરફથી ભેટ મળતા હોવાથી આર્થિક દૃષ્ટિએ વિશેષ લાભ વ્યાજની ગણતરીએ વધી જાય છે અને જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને ઉત્તેજન અને પઠન-પાઠનથી આત્માની નિર્મળતા વધે તે પણ ખાસ છે, તેથી કોઈપણ જૈન બંધુએ આ સભામાં લાઘ્વ મેમ્બર થઈ તેવો લાભ વેળાસર લેવાની જરૂર છે.

ભેટના ગ્રંથોના નામ.

૧ શ્રી કાવ્યસુધાકર.	૨-૮-૦	૨ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર અર્થ,	
૩ શ્રી આચારોપદેશ.	૦-૮-૦	વિશેષાર્થ, કુટનોટ વિગેરે સહિત	૧-૧૨-૦
૪ શ્રી ધર્મરત્નપ્રકરણ.	૧-૦-૦		

ઉપરના ચારે ગ્રંથોનું ધારા પ્રમાણે બહાર ગામના દરેક લાઘ્વ મેમ્બરોને પોસ્ટેજ પુરતા ૧૦ પી૦ થી ભેટ મોકલવાનું શરૂ થયેલ છે. જેથી સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

અત્રેના લાઘ્વ મેમ્બર બંધુઓએ સભાએથી મંગાવી લેવા વિનંતિ છે.

નોટ:—હવે પછી ઘણાજ ઉપયોગી મોટા ગ્રંથો છપાય છે તે પ્રકટ થયે ભેટ આપવાના છે. આત્માનંદ પ્રકાશના ટાઈટલ વાંચવા લલામણ છે. કોઈ પણ જૈન શ્રીમાને કે સંસ્થાએ આવો સારો ગ્રંથોના ભેટનો લાભ ભૂલવાનો નથી. રીપોર્ટ તથા સૂચીપત્ર મંગાવી ખાતરી કરો !!!

શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર અર્થ સહિત.

મૂળ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ, નોટ વગેરે. તદ્દન શિક્ષણની પદ્ધતિએ નવી શૈલી-થી અર્થ સહિત વિગેરેની રચના, બાળક, બાળકીઓ જલદીથી મૂળ તથા અર્થ સરલ રીતે શીખી શકે તેવી રીતે તૈયાર કરી છપાવેલ છે. વધારે લખવા કરતાં મંગાવી ખાતરી કરો. કિંમત રૂ ૧-૧૨-૦ મુદ્દલ કિંમત પોસ્ટેજ બુદ્ધં.

જાહેર ખખર.

શેઠ ધરમચંદ ઉદેચંદ જૈન એજ્યુકેશન ફંડ તરફ સને ૧૯૨૬ ની સાલમાં નીચેમુજબ રૂ. ૧૩૬૫૦ ની લોન મંજૂર થઈ છે.

૫૦૦) આવચંદ ગાંડા,	૨૪૦૦) ચમનલાલ કેશવલાલ,	૨૨૫૦) ચમનલાલ કાનજી.
૬૦૦) અમરચંદ જેઠાલાલ	૪૦૦) વાડીલાલ મોહકમણી,	૭૦૦૦) અમૃતલાલ જેઠા.

નવા થએલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શેઠ નગીનદાસભાઈ હેમચંદ આવલા. પે૦ વ૦ લાઘ્વ મેમ્બર.
- ૨ શ્રી વિજય. સાણુંદસરી મોટા ગચ્છના જ્ઞાનભંડાર. સાણુંદ. ખી૦ વ૦ લા૦ મે૦
- ૩ શ્રી જૈન બોધ બુદ્ધિ પ્રકાશ સભા. સાણુંદ.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

તત્પુનર્દ્વિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સ્ત્રવેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૪ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૨. આશ્વીન, આત્મસંવત્ ૩૧. } અંક ૩ જો.

ૐ

પરાશા-વિરામ.

સુખ દુઃખ આનંદ શોક વા અનુકુળ કે પ્રતિકુળતા,
ષટ્ ચંત્રણા સૃષ્ટિ વિષે મોહાય પ્રાણી માત્ર ત્યાં;
ચાહે અહુર્નિશ સર્વ સુખ આનંદ ને અનુકુળતા,
સમજે નહીં ફક્ત અર્પનારી “કર્મજન્ય નિયંત્રણા.” ૧
પ્રાધાન્યતા પુરૂષાર્થની બોધે પ્રભુ જે વિધથી,
ઉતારવા આચારમાં ગૃહો ગૌણ મુખ્ય વિશેષથી;
સત્શાસ્ત્ર વા સદુ જ્ઞાનીનો ઉપદેશ “મૂઢિત નિદાનમાં,”
પર આશયીજ વિરામ “વાની” મૂઢિતની સંસારમાં ૨
વેલચંદ ધનજી.

શ્રી. આત્માનંદ પ્રકાશ.

(राग-उत्थास्र.)

(શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય)

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૭૧

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

પરિશિષ્ટ ૩ જું.

(ગતાંક ૫૪ ૪૭ થી શરૂ.)

ક ક્ષેત્ર પરિમાણ—

૧ કોષ્ટક.	૨ પરિભાષા કોષ્ટક—	
અનંતસુક્ષ્મપરમાણુ	૧ બાદર પર ૦	૩ લાંબાજવનો
અનંત બાદરપરમાણુ	૧ આણુ	૧૨ ઈંચનો
૬૪ શ્રેણીનો	૧ ઉર્ધ્વરેણુ	૩ પ્રીટનો (૧૬ ગીરહનો)
૮ ઉર્ધ્વરેણુ	૧ ત્રસરેણુ	૩ ગજનો
૮ ત્રસરેણુ	૧ રથરેણુ	૨૦ ગજનો
૩૨૭૬૮ રથરેણુ	૧ લીંબ	૫૨ ગજનો
૮ લીંબ	૧ જી	૪૦ પોલનો
૮ જી	૧ યવ	
૮ યવ	૧-ઉત્સેધાંશુલ	૮ ફર્લાંગનો
૮ આંશુલ	૧ પગ	૨ મૈલનો
૪ પગ (૨, વેંત)	૧ હાથ	૪ કોશનો
૪ હાથ (૨, કુચ્છી)	૧ દંડ	
૨૦૦૦ દંડ	૧ કોશ	
૪ કોશનો	૧ યોજન	

૩ ધનકોષ્ટક

૧૭૨૮ ધનધંચ	૧ ધનકુટ
૨૭ ધનકુટે	૧ ધનચાર્ડ
૧૬૬૩૩૩, ધનચાર્ડ	૧ ધનપોલ
૬૪૦૦૦ ધનપોલ	૧ ધનફર્લાંગ
૫૧૨ ધનફર્લાંગ	૧ ધનમૈલ.

લ ભૂમિતિ.—

૧-સ્થાને સ્થાને જમણી જમણી પહોળાઈ વાલા વલયની પહોળાઈને ચારે શુણ્ણી ત્રણ કાઠી નાખવાથી મધ્યના વલયો સાથેની લંબાઈ (વ્યાસ) આવે છે.

૨-વ્યાસને ૩/૨ અથવા ૧/૨ અથવા ૩/૧૪૧૬ અથવા ૩/૨૨૭ (ખાચુ.)

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થી ગુણવાથી અથવા વ્યાસના વર્ગને દશે ગુણી વર્ગ મૂળ કાઢવાથી પરિઘ આવે છે.

૩—લાંબગોળના લાંબા પહોળા વ્યાસના જુદા જુદા પરિઘો કરવા પછી બન્નેના વર્ગો કરી બન્નેના વર્ગોનો સરવાળો કરી અર્ધ કરવા. આ રીતે આવેલ રકમનું વર્ગમૂળ કાઢી તેને ૩/૧૪૧૬ વડે ગુણવાથી પરિઘ પાસેનું લાંબગોળનું માપ આવે છે

૪—લાંબાઈ પહોળાઈને પરસ્પર ગુણવાથી ચોરસ ક્ષેત્રફળ આવે છે

૫—પરસ્પર ગુણી અર્ધ કરવાથી સમાત્રિકોણનું ક્ષેત્રફળ આવે છે

૬—વ્યાસ અને પરિઘના અર્ધને પરસ્પર ગુણવાથી અથવા વ્યાસના વર્ગને ૭૮૫૪ થી ગુણવાથી, અથવા પરિઘના વર્ગને ૦૭૬૫૮ વડે ગુણવાથી અથવા વ્યાસનાક્ષેત્રફળને $\frac{૧૬}{૧૨}$ ($\frac{૧૨}{૧૬}$) વડે ગુણવાથી અથવા ચોરસ ક્ષેત્રફળને $\frac{૧૬}{૧૨}$ ($\frac{૧૨}{૧૬}$) વડે ગુણવાથી ગોળ ક્ષેત્ર ફળ આવે છે. ૭—વ્યાસના વર્ગને $\frac{૧૬}{૧૨}$ વડે ગુણવાથી અથવા લાંબાઈ પહોળાઈના સરવાળાને એકઠા કરી, અર્ધ કરી $\frac{૧૬}{૧૨}$ વડે ગુણવાથી અથવા લાંબી પહોળી આંસોને ૭૮૫૪ વડે ગુણવાથી લાંબગોળનું ક્ષેત્રફળ આવે છે.

૮ મૂળ રકમને પરસ્પર ગુણવાથી વર્ગ આવે છે જેમકે—મૂળ—૫×૫=વર્ગ ૨૫.

૯—મૂળ રકમને પોતાની સાથે બેવાર ગુણવાથી અથવા વર્ગને મૂળ રકમે ગુણવાથી ધન થાય છે. જેમકે મૂળ ૫×૫×૫=ધન ૧૨૫, અથવા વર્ગ ૨૫×૫=ધન ૧૨૫

ક—એકથી પ્રારંભીને ઉત્તરોત્તર ગમે તે રકમ સુધીનો સરવાળો કરવો હોય તો છેલ્લી રકમને પછીની રકમ સાથે ગુણી બેથી ભાગ દેવો અથવા છેલ્લી રકમને અર્ધી કરી તેમાં અર્ધી આંક મેળવી બન્ને રકમનો ગુણાકાર કરવો.

જેમકે—એકથી પ્રારંભીને ૧/૨/૩ એમ ૧૦૦ સુધીની રકમનો સરવાળો કરવો છે તો $૧×૨×૩×૪=૧૦$ એટલે $૧૦૦×૧૦૧÷૨=$ ઉત્તર ૫૦૫૦

અથવા-- $૧૦૦÷૨=૫૦+૦૧=૫૦//+૧૦૦=$ ઉત્તર ૫૦૫૦

સ્વ-- એકથી પ્રારંભીને ઉત્તરોત્તર પહોળી રકમથીજ બમણી બમણી ગમે તે રકમનો સરવાળો હોય તો છેલ્લી રકમને પછીની ક્રમે બે રકમ સાથે ગુણી ૬ થી ભાગ દેવો જેમકે—એકથી પ્રારંભીને પહેલેથી બમણી ૧૦૦ સુધીની રકમનો સરવાળો કરવો છે તો-- $૧(૨)×૨(૨)×૩(૨)+૪(૨)+૧૦૦$ એટલે $૧૦૦×૧૦૧×૧૦૨=$ ૧૦૧૬૦૦

વિધિરચના પ્રબંધ.

૭૩

ગ--લોગાર્થમ Logartham જાણવાનીરીત-

જે રકમ હોય તેમાં એક આંક ઓછો કરવો એટલે લો૦ નું સંખ્યાચિન્હ આવે છે-રકમના-પહેલાના જે આંક અને ત્રીજા આંકના કાટખુણાથી તથા ફરક ઉપરથી લો૦ના ધ્રુવાંક મળે છે. આ સંખ્યાંક રકમ તથા ધ્રુવાંક એક સીધી લીટીમાં માંડવાથી એક જાતની સાધક રકમ તૈયાર થાય છે. સાથેનો સરવાળો ગુણાકાર ભાગાકાર વિગેરે કરવાની બીજી રકમમાંથી પણ સાધક રકમ તૈયાર કરવી.

હવે જો પરસ્પર રકમનો ગુણાકાર કરવો હોય તો A ખન્ને સાધક રકમનો સરવાળો કરી આવેલ સરવાળામાંથી સંખ્યાકચિન્હ તથા ધ્રુવાંક ચિન્હ સ્પષ્ટ કરવા-પહેલી રકમને બીજી રકમથી ભાગવી હોય તો B તો પહેલી સાધક રકમમાંથી ભાગક સાધક રકમને બાદ કરવી, ઉત્તરોત્તર ખમણા ત્રણત્રણ ગણા કરવા હોય તો C પહેલી સાધક રકમને ખમણા કરવાની છેલ્લી રકમ સાથે ગુણાકાર કરવો પછી દરેક છેલ્લી સાધક રકમમાંથી સંખ્યાંક ચિન્હ તથા ધ્રુવાંક સ્પષ્ટ કરવા. અહિં જે સંખ્યાંક ચિન્હ હોય તેથી એક વધારે આંકવાળી સ્પષ્ટ સંખ્યાનો ઉત્તર આવે છે અને ધ્રુવાંક ઉપરથી કાટખુણાની જમણી બાજુના જે આંક કાટખુણાની ઉપરનો એક આંક અને ફરકનો એક આંક એમ ચાર આંક તથા બાકીની શુન્ય મુકવાથી સ્પષ્ટ સંખ્યા આવે છે.

ઉદાહરણ.

A ૫૬૨૨×૫૬૨૨×૫૬૨૨ આ પ્રમાણે પરસ્પર ગુણવાથી ત્રણ રકમ છે. તો ચિન્હ ધ્રુવાંક મુજબ રકમની સંખ્યા ચાર છે માટે સંખ્યાક ચિન્હ ૩ ૫૬૨૨ ૧ ૩ - ૭૭૨૪ અને ૫૬ ના ધ્રુવાંક ૭૭૨૪ લેવા. આવી રીતની ૫૬૨૨ ૧ ૩ - ૭૭૨૪ ૩-૭૭૨૪ ત્રણ સાધક રકમનો સરવાળો કરવો.
૫૬૨૨ ૧ ૩ - ૭૭૨૪

સ્પષ્ટ × ૧૧ - ૩૧૭૨

જેમાં છેલ્લી સાધક રકમના સ્પષ્ટ સંખ્યાંક ૧૧ છે તો ઉત્તરની રકમમાં ૧૨ આંક આવશે. છેલ્લી ધ્રુવાંક રકમ ૩૧૭૨ છે. કાટખુણાની જમણી બાજુની ઉપરની અને ફરકની રકમ ૨૦૭૫ તથા બાકીની આઠ શૂન્ય એમ બાર સંખ્યા થવી જોઈએ. આ રીતે ઉત્તર=૨૦૭૫ ૦૦ ૦૦ ૦૦ ૦૦ આવે છે.

B ૮૬૦૦×૪૭૦૦×૪૮૦૦×૫૬૦૦ આ પ્રમાણે ગુણાકારની રકમમાં ૨, અને તેને

૮૬૦૦×૫૮૦૦×૪૮૦૦

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાગવાની રકમના ત્રણ, એમ ગુણાકાર ભાગાકારવાળી સાત રકમ છે તો—

મૂલ.	ચિન્હ.	ધ્રુવાંક.
૧૬૦૦	૧	૩
૪૭૦૦	૧	૩
૪૮૦૦	૧	૩
૫૬૦૦	૧	૩
	૧૪	-
		૬૮૬૮

ચિન્હ.	ધ્રુવાંક.
૧૪	૬૮૬૮
બાદ-૧૧	૪૩૫૬
રૂપ૨-૩	-
	૫૫૦૬

અહિં સંખ્યાંક ચિન્હ ૩ છે તો ઉત્તરમાં ચાર રકમ આવશે.

ભાજ્યરૂપ૨-

મૂલ.	ચિન્હ.	ધ્રુવાંક.
૬૬૦૦	૧	૩
૫૮૦૦	૧	૩
૪૬૦૦	૧	૩
	૧૧	-
		૪૩૫૬

C ૨ ને ઉત્તરોત્તર ૧૦ વાર બમણા કરવા છે તો—

બેની રકમ એક છે માટે સંખ્યાંક ચિન્હ શુન્ય છે અને ૨, ૨૦ કે ૨૦૦ નો ધ્રુવાંક ૩૦૧૦ છે જેને ૧૦ થી ગુણવા.

મૂળ	ચિન્હ	ધ્રુવાંક	સંખ્યાંક ચિન્હ ત્રણ છે જેનો ઉત્તર ચાર
૨૦	૧	૦	૩૦૧૦ રકમમાં આવશે. ઉત્તર-૧૦૨૪

દશવાર કરવા કે ગુણવા— ×૧૦

રૂપ૨— ૩ - ૧૦, ૧૦૦

D ૨ ને ઉત્તરોત્તર ૨૦ વાર બમણા કરવા છે ચિન્હ ૦ ધ્રુવાંક ૩૦૧૦

મૂલ	ચિન્હ	ધ્રુવાંક	રકમ સાત આવે
૨૦૦	૧	૦	- ૩૦૧૦
			૨૦

રૂપ૨ ૬ - ૦ ૨૦૦

આ પ્રમાણે લોગડધમ પુસ્તક ઉપરથી સાચી કે સાચી રકમની નજીકની રકમ આવતી હોવાથી દૂરના દ્વિપ સમુદ્રના દાદ્યનિક ગણિતમાં અતિ ઉપયોગી છે.

૪ દ્વિપ સમુદ્રનું માપ-યોજન.

૧ જંબુદ્વીપ તીરમધ્ય ૧ લાખ યોજન પરિધી

૨ લવણોદધિ મૂળ ૧ તીર ૨ લાખ યોજન મધ્ય સાથે વ્યાસ ૫, લાખ યોજન

વિશ્વેશ્વરના પ્રખ્યાત.

૭૫

- ૩ ધાતકીદ્રીપ-વર્ગ ૧ લો તીં ૪ લાખ મં ૧૩ લાખ યોજન ક્ષેત્ર ૧૩૩ લાખ.
- ૪ કાળોદધી-તીં ૮ લાખ, મધ્ય ૨૬ લાખ, ક્ષેત્રકુળ ૬૬૫ લાખ યોજન.
- ૫ પુષ્કરદ્રીપ વર્ગ ૨ જે તીં ૧૬ લાખ મં ૬૧ લાખ.
- ૬ પુષ્કર સમુદ્ર તીં ૩૨ મં ૧૨૫ લાખ.
- ૭ તીં ૬૪ લાખ મં ૨૫૩ લાખ.
- ૮ તીં ૧૨૮ લાખ મં ૫૦૬ લાખ.
- ૯ ક્ષીર વર્ગ ૩ જે ૨૫૬ લાખ યોજન.
- ૧૦ ક્ષિરોદધિ ન ૧૨ લાખ યોજન.
- ૧૧ દ્રીપ-૧૦૨૪ લાખ યોજન (૧૦ L ૧૦૨૪ લાખ)
- ૧૨ તીં-૨૦૪૮ લાખ યોજન.
- ૧૩ તીં ૪૦૯૬ લાખ યોજન.
- ૧૪ તીં ૮૧૯૨ લાખ યોજન.
- ૧૫ નંદીશ્વર દ્રીપ તીં ૧૬૩૮૪ લાખ યોજન મધ્યસાથે વ્યાસ યોજન ૬૫૫૩૩ લાખ.
- ૧૬ નંદીશ્વર સમુદ્ર તીં ૩૨૭૬૮ લાખ યોજન.
- ૧૭ વર્ગ ૪ થો તીં ૫૬૫૩૬ લાખ યોજન.
- ૧૮ તીં ૧૩૧૦૭૨ લાખ યોજન.
- ૧૯ તીં ૨૬૨૧૪૪ લાખ યોજન.
- ૨૦ તીં ૫૨૪૨૮૮ લાખ યોજન.
- ૨૧ તીં ૧૦૪૮૫૭૬ લાખ યોજન (૨૦ લો ૧૦૪૭૦૦૦ લાખ)

હવે માત્ર લાખની વિવક્ષાવિના એવડા એવડાનું માપ જાણવું.

- ૩૩=કુશદ્રીપ-વર્ગ ૫ મો ૪૨૬૪૬૬૭૨૬૬ (૩૨ લો ૪૨૮૬૦૦૦ ૦૦૦)
- ૬૫=વર્ગ ૬ થો, ૧૮૪૪૬૭૪૪૦૭૩૭૦૬૫૫૧૬૧૬ (૬૪ લો ૧૮૩૬ શૂન્ય ૧૬)
- ૬૬=૭૬૨૨૮ ૧૬૨૫૧૪ ૨૬૪૩ ૩૭૫૬૩૫ ૪૩ ૩૫૦૩૩૬.
- ૧૨૬=વર્ગ ૭ મો ૩૪૦૩૦૨૩ ૨૩૬૮ ૨૦૬૩ ૭૬૫૭૫૬૧૬ ૨૪૫૩૭૪ ૩૧૮૬૮૨૧૧૪
- ૫૬--(૧૨૮ લો ૩૩૭૬ શૂન્ય ૩૫)
- ૨૫૭=વર્ગ ૮ મો ૧૧૫૮૦૫ ૬૭૧ ૫૦૩ ૪૩૨ ૫૩૪ ૮૬૪ ૬૪૩ ૩૨૭ ૧૨૬ ૩૬૮
- ૧૬૭ ૩૫૬ ૫૭૪ ૫૫૭ ૩૪૬ ૧૬૮ ૭૦૭ ૬૧૦ ૭૧૩ ૧૧૫ ૭૭૧ ૨૦૪ ૩૨૬ ૬૩૬
- ૬૩૬ (૨૫૬ લો ૧૧૩૮ શૂન્ય ૭૪)
- ૨૬૬=૬૩૬ ૬૩૧ ૧૬૩ ૨૬૮ ૮૭૮ ૬૪૧ ૭૮૦ ૧૧૮ ૬૦૨ ૫૩૬૦ ૪૦૧ ૩૪૬ ૨૫૨
- ૬૩૮ ૭૭૦ ૬૧૦ ૭૦૨ ૭૬૮ ૬૩૪ ૮૦૬ ૨૨૧ ૬૮૦ ૬૬૬ ૬૩૪ ૨૦૫ ૧૭૭ ૮૫૬
- (૨૬૮ લો ૪૬૫૫ શૂન્ય ૭૭)

૭૬

શ્રી આત્માનાંદ પ્રકાશ.

૨૭૧=૨૫૪ ૭૭૨ ૪૭૭ ૩૦૭ ૫૫૧ ૫૭૬ ૭૧૨૦૪૭ ૫૬૦૬ ૧૪૪૧૬૦ ૫૩૬ ૬૬૧
 ૧૭૫ ૫૦૮ ૩૬૪ ૨૮૧ ૧૧૬ ૫૭૩ ૬૨૩ ૬૮૮ ૭૬૨ ૩૬૮ ૭૭૩ ૬૮૨૦ ૭૧૧
 ૪૨૪ (૨૭૦ લો૦ ૧૮૬૨ શૂન્ય ૭૮)
 ૫૧૩=વર્ગ ૬ મો (૫૧૨ લો૦ ૧૨૬૪ શૂન્ય ૧૫૧)
 ૫૪૧=૫૪ લો૦ ૩૪૬૭ શૂન્ય ૧૬૨ (ચાલુ.)

જીવ, મન, અને ઇન્દ્રિયોના સંલાપરૂપ કથા.
 (ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૫ થી શરૂ.)

કુધ્યાનના યોગે મત્સ્ય-જન્મ પામી અંતર્મુદૂર્તમાં હું અપ્રતિષ્ઠાત નામના નરકાવાસમાં અવતર્યો, ત્યાં છાસઠ સાગરોપમ વેદના લોગવી, મુદ્ગર લઈને મારતા પરમાધામીઓને પરવશ પડતાં વજ્ર સમાન કાંટાવાળા વૃક્ષ સાથે તેમણે મને બાંધ્યો અને મને જે બાધા ઉપજાવી, તે હું ક્યાં જઈને પોકાર કરું ? કૃષ્ણ-સ્વરે આજ્ઞા કરતાં તરત મને ત્યાં જકડીને બાંધી લીધો અને માફ જ માંસ શેકીને તે મને ખવરાવવા લાગ્યા. એ વેદનાથી હું સર્વાંગે આકુળ બ્યાકુળ થઈ ગયો, ત્યાં તો તપેલ તાંબુ અને ચીસું પાઈને મને અધિક દુઃખિત કર્યો. પછી પડ અને રૂઘિરથી પૂર્ણ એવી વૈતરણીમાં મને નાખ્યો અને તમ તીરપર લાવીને મને કણની જેમ ભુંજ્યો. એ શૂળવેધ કરતાં પણ બમણાં દુઃખને પામતાં હું કાયર બન્યો અને પરવશપણે પોકાર કરવા લાગ્યો. વળી અગ્નિજ્વાળાથી તપેલ લોહની પુતળી સાથે મને બાંધ્યો, ત્યાં બળતાં જે મેં દુઃખ વેઠ્યું, તેનું કેટલું વર્ણન કરું ? વળી કોઈ વાર તેમણે તીક્ષ્ણ તરવાર અને છુરીવતી મને ખંડ ખંડ કરી નાખ્યો, પણ વૈક્રિય શરીરને લીધે પારાની જેમ મળી જઈને તરત હું ત્યાં ઉભો થયો. પછી નિર્દયપણે મને કુંભીપાકમાં પકવ્યો તેમજ દૂર પક્ષીઓએ મને તીક્ષ્ણ ચાંચુ મારીને બાધો. વળી તલની જેમ મને ઘાણીમાં ઘાલીને પીડ્યો તથા પોઠીયાની જેમ મારા પર ભાર ભરી ચાલુકના પ્રહારથી મને ચલાવ્યો. વસ્ત્રની જેમ પથ્થરપર મને આછોટ્યો અને કાષ્ટની જેમ કરવતીથી તેમણે મને કાષ્ટ્યો. તેમ ઉકળતા તેલમાં પાપડની જેમ મને તળ્યો તથા ચીલડાની જેમ છુરીવતી મને કાપીને કટકેકટકા કર્યા. વળી યમની જીભ સમાન તરવાર, ભાલા અને બાણવતી સંતાપતાં તેમણે કંઈ બાકી ન રાખી. તે વખતે હું દીન થઈને રૂદન કરતો, છતાં તે તો મને નિર્દય થઈને કાપતાજ હતા. એમ તમારા કારણે મેં સાતમી નરકનાં દુઃખો વેઠ્યાં જ્યાં સુખને લેશ ન મળે અને જે સુખથી સંપૂર્ણ વર્ણવી પણ ન શકાય.

વળી તિર્યંચમાં પણ હું અનંતકાળ દુઃખ પામ્યો. જે સાંભળતાં પણ ડોને

જીવ, મન અને ઇંદ્રિયોના સંલાપરૂપ કથા.

૭૭

કંપારી ન છુટે ? અસંખ્ય ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળ દુઃખો સહેતાં હું પ્રત્યેક પૃથ્વી, જળ, અગ્નિ અને વાયુકાયમાં રહ્યો. તેમ સાધારણ અને પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયમાં અનંતકાળ હું આથડ્યો. ત્યાં મોહવૈરી અને મિથ્યાત્વના યોગે મહાદુઃખો સહન કર્યાં. ત્યાંથી અતિકષ્ણે લોકોને નિંદનીય એવા વિગલેન્દ્રિયપણામાં હું આવી ચડ્યો. ત્યાં ચિરકાળ વારંવાર જન્મ મરણ કરતાં વ્યતીત કર્યો. ત્યાંથી પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ જળચર, સ્થળચર અને ખેચરમાં ગયો. ત્યાં પણ શરણરહિત થઈને મેં ભારે દુઃખો વેઠ્યાં. શસ્ત્રથી હણાયો, જાળમાં બંધન પામ્યો અને શિકારીઓએ વારંવાર મારીને મને પ્રાણરહિત કર્યો. વળી શીત, તાપ, ક્રુધા, તૃષ્ણા, વધ, ભારવહન, શરીરવેધ, બંધન, નાસિકાવેધ, અને દાહ વિગેરે તથા અંકુશ, આર, લાકડી અને ચાબુકના પ્રહારો સહન કરતાં કંઈ બાકી ન રહી. હે ઇંદ્રિયો અને મન ! તમારા દુઃચરિત્રના પ્રભાવથી વિશદ બુદ્ધિના અભાવે તિર્યંચપણામાં પરવશપણે એ પ્રમાણે હું દુઃખ પામ્યો. વળી બળતા અગ્નિમાં સોય તપાવીને તે કોઈ સુખશીલ પુરૂષના શરીરે ભોકે અને તેને જે દુઃખ થાય, તે કરતાં આઠગણું દુઃખ, મળના નિધાનરૂપ ગર્ભાવાસમાં મેં ભોગવ્યું. તેમ જન્મ સમયે યોનિરૂપ યંત્રમાં દબાવાથી તો તે કરતાં પણ ભારે દુઃખ થાય છે, પણ બળાહીન, તેથી રૂદન પણ કરી ન શકું અને અધિક કોટિગણું તે દુઃખ મુખથી પણ તે વખતે હું શી રીતે કહી શકું ? વળી બાદ્યાવસ્થામાં અશ્તુચિમાં રહેતાં હું ઉછર્યો અને દાંત આવતાં તથા કાન વીધાતી વખતે દુઃખ થવાથી હું રૂદન કરતો રહ્યો. એ બધી વિવેકહીન અવસ્થાનો વિચાર કરતાં હૃદય કંપે છે. ખરેખર ! એ કુવેળા બહુ આકરી હતી. પછી તારૂણ્ય પામતાં મને ધન, ધામ તથા લલનાની લગની લાગી અને પોતાના હિતની દરકાર ન કરતાં હું કામવાસનાથી કલુષિત થયો. રાક્ષસ સમાન એ કામ-મોહ પિશાચ મારી પાછળ લાગ્યા, તેથી ગુણહીન અને કૃપણ શિરોમણિ મેં હરઘડી ધનનું જ ચિંતન કર્યું. એ ધનની ધગશને લીધે મેં કુળ, શીલ હીન, કોપી અને અપ્રસન્ન સ્વામીની સેવા સ્વીકારી. તે સમયે પ્રિયજન અને અર્ધાંગનાનો વિયોગ સહન કર્યો, તેમ પ્રાણાંત રોગોને પણ હું સહન કરી રહ્યો. મેં મારી દુષ્ટતાને લીધે કેદખાનાના દુઃખ-બંધનો સહન કર્યાં તથા બલવંત સાથે વિરોધ કરતાં છેવટે તેની તાબેદારી વેઠવી પડી. પછી તો જરા આવી, એટલે ઇંદ્રિયો બળાહીન થઈ, દાંત પડી ગયા, વચન બોલતાં રૂબલના થવા લાગી, ચાલવાની શક્તિ ન રહી, મુખમાંથી ક્ષણે ક્ષણે લાળો વહેવા લાગી-એમ વૃદ્ધપણુના દુઃખો આવતાં હું વારંવાર ગભરાવા લાગ્યો. ત્યાંથી મરણ પામતાં ફરી જન્મ લઈને હું ક્ષણમાં સધન બની સંતુષ્ટ થયો અને નિર્ધન બનતાં દીન અને રૂદ્ધ થતો, ક્ષણમાં હસતો અને ક્ષણમાં રોતો, ક્ષણમાં સિદ્ધ, ક્ષણમાં બંધને, ક્ષણમાં ધીર અને ક્ષણમાં બીકણ-એમ માનવ-જન્મમાં નટની જેમ વિવિધ પ્રકારે હું નાચતો

રહ્યો. એ બધાં દુઃખો તમારાં હુદ્ડ આચરણોને લીધે મારાપર આવી પડ્યાં, જે મેં ભોગવ્યાં. ભવ-સાગરમાં ભમતાં એ જે દુઃખો મને નડ્યાં, તે સાંભળતાં બોલતાં કે સંભારતાં હૃદય કંપાયમાન થાય છે અને નેત્રમાંથી અશ્રુનો પ્રવાહ વહી નીકળે છે. વળી મનુષ્ય-જન્મમાં પૂર્વે જે મારા વિરોધી હતા, તે સ્વર્ગમાં મારા કરતાં અધિક સમૃદ્ધ પામ્યાં, જે નજરે જોતાં ક્ષણે ક્ષણે માફ હૃદય દગ્ધ થતું, એ વિષાદ મુખથી કહી શકાય નહિ, દેવલોકમાં ઉત્તમ દેવોથી હું હીન થયો, તેથી તેમની આજ્ઞા પણ મારે શિરસાવંધ કરવી પડી, વળી સ્વર્ગમાં પણ હાથી, ઘોડા, કુતરા, ભુંડ વિગેરે થાય છે, પુણ્યની હીનતાને લીધે હું ત્યાં પણ આથડયો, વળી પોતાની શરીર કાંતિથી આકાશને દેહીપ્યમાન કરનાર દેવાંગ ઓ જ્યારે ચ્યવન પામતી, ત્યારે તેમના વિરહાનળથી દેવતાઓ બળતા રહે છે અને એ મહા દુઃખને લીધે પરવશપણે તે ઘેલા બનીને રોતા ફરે છે. કોઈવાર પુણ્યયોગે હું ઉત્તમ દેવપણું પામ્યો, પણ વિષય-વાસનાના ભારે વેગમાં હું જઈ પડ્યો. હું કામબાણથી ઘાયલ થઈને વિષયના પાશમાં પડ્યો અને રતિ-કલહના કોપથી મારા શરીરે કંપ ચડ્યો. હું વિષયમાં ઘેલો બનીને એક ગૃહદાસની જેમ સ્ત્રીના પગે પડ્યો અને ત્યાં ગુપ્ત રીતે વિષયવાસના નડવાથી માનહીન થઈને રગ્યો, ઇર્ષ્યા, વિષાદ, પ્રમાદ, માયા, મોહ, ભય, ક્રોધ, મદ, લોભ અને કામ એ બધા વૈરી સ્વર્ગે જતાં પણ મને નડ્યા અને તેમની જાળમાં હું ફસાયો. જેમ લેણદાર દેવાદારને ન મૂકે તેમ એ મારી પૂઠ મૂકતા નથી. વળી સ્વર્ગમાં દિવ્ય સમૃદ્ધિથી હું હર્ષઘેલો બની ગયો, પણ ચ્યવન ચિંતવતાં તો મને ભારે ખેદ થવાથી તે બધું ભૂલી ગયો. વળી અવધિજ્ઞાનથી ભાવિ જન્મ કુસ્થાને નિહાળતાં મારી ચિંતા-ખેદનો પાર ન રહ્યો. બલવાન કર્મોદય પાસે કેવું જોર ચાલી શકે ? ત્યાં એ દિવ્યઋદ્ધિ બધી જોરી ભાસવા લાગી. એટલે ક્ષણમાં વને વન, ભવને ભવનમાં ભમતાં મને ભારે દુઃખ થવા લાગ્યું. ક્ષણમાં સ્વજનને મળું તો પણ તે નજરે તરતી વેદના ટળતી નહતી. તપેલી શિલાપર મીણુ જેમ ઓગળી જાય, તેમ ચ્યવન સમયે હું ભારે દુઃખ પામતો, અને ક્ષણે ક્ષણે બળતો રહ્યો. તમારી હુદ્ડતાના કારણે સ્વર્ગમાં પણ મને સુખ ન મળ્યું. પરતંત્રતા, ઇર્ષ્યા, ચ્યવન વિગેરે દુઃખો હું ત્યાં પણ સહેતો રહ્યો જે સાંભળતાં-ચાદ કરતાં મનને કંપારી આવે અને તે સુખપર પણ અરતિ-અભાવ ઉત્પન્ન થાય.

માટે હે મન અને ઇન્દ્રિયો ! તમે ચ્યવળતા તણને પ્રશમ-ભાવને ધારણ કરો. કારણ કે મારી મતિ હવે જિનરાજ, સાધુ અને જીવદયામાં લીન થઈ છે. જે કેવળજ્ઞાનના યોગે કર-કમળમાં રહેલ મૌકિકની જેમ ત્રણે લોકના ભૂત, ભાવી અને વર્તમાન પદાર્થોને જાણી અને જોઈ રહ્યા છે, વળી જે સ્વભાવથી અદાર-રૂપણુ

પ્રશ્નોત્તર.

૭૯

રહિત અને શિવપુરનો માર્ગ બતાવનાર છે, તે એક જિનેશ્વર દેવજ મારા હૃદયમાં વસ્યા છે. વળી જે પરિચરને કુચરહની જેમ દુઃખનું મૂળ સમજે છે, રાજ્યને રજબુ (બંધન) તુલ્ય, વિષય સુખને વિષ સમાન, પ્રિય દાસને દારૂ (કાષ) સમાન, ધનને બંધન તુલ્ય અને તેજદાર અલંકારોને જે ભારરૂપ સમજી, એ બધાનો ત્યાગ કરી, આત્માના નિર્વિકલ્પ-ભાવમાં વર્તતા જે સંયમ-ભારને ધારણ કરી રહ્યા છે અને ધર્મમાં ઉન્નત બનેલા એવા જૈન મુનિ એજ ગુરૂ, મારા ચિત્તમાં બિરાજમાન થયા છે. તથા જેનાથી દીર્ઘ આયુષ્ય, અનુપમ રૂપ, સમસ્ત સૌભાગ્ય શ્રેષ્ઠ આરોગ્ય અને ઉત્કટ ગુણસમૃદ્ધ પ્રગટ થઈને પ્રાપ્ત થાય તે, તેમજ જેના યોગે જગતમાં પ્રગટ માહાત્મ્યચુકત કીર્તિ પ્રસરે છે-એ એક જીવદયારૂપ લતાથી વિસ્તૃત શાશ્વત સુખરૂપ ક્ષણસિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, એ જીવદયારૂપ ધર્મથી મારું અંતર હવે સુવાસિત થયું છે. ”

એ પ્રમાણે નિપુણ પુરૂષે પોતાના મન અને ઇન્દ્રિયોને એ કમથી શુભ માર્ગે પ્રવર્તાવવાનો પ્રયત્ન કરવો. ” એમ સાંભળતાં બધા ખુદ જનો ચિત્તમાં ચમત્કાર પામ્યા.

સંગ્રાહક

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

જગદ્વિખ્યાત જૈનાચાર્ય શ્રી શ્રી શ્રી ૧૦૮ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભ સૂરીશ્વરજી મહારાજને પૂછાયેલા પ્રશ્નો, અને તેના તેઓ સાહેબ તરફથી મળેલા ખુલાસા—

(ગયા અંકથી શરૂ.)

પ્રશ્ન—પૃથ્વીકાયમાં બધા મનુષ્યો જ્યાં જ્યાં ફરે હરે છે એ વિગેરે બધી જમીન ઉપરની માટી તે સચિત જાણવી કે અચિત ? વળી જો અચિત હોય તો કેટલી ભૂમિ માપ સુધી અચિત જાણવી ?

જવાબ—ઉપરની અચિત જાણવી કેટલી તેનું માપ નિશ્ચિત થવું મુશ્કેલ છે. તાજી ખેડેલી જમીન ઉપર સાધુઓ ચાલતા નથી.

પ્રશ્ન—જે ગળણાથી કૃવાનું પાણી ગળ્યું હોય તેનો સંખારો વાળ્યો નથી અને ફરી તેજ ગળણાથી વરસાદ કે તળાવ આદિનું પાણી ગળવામાં આવે તો હરકત છે ?

૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જવાબ—એક જાતના સંજારામાં બીજી જાતનું પાણી મેળવવું યોગ્ય નથી.

પ્રશ્ન—રસી બેટી હોય તેનાથી ચિત્રેલ સિદ્ધચક્રનો ગટ્ટો કે પ્રભુની છબીને અડીને વાસક્ષેપ પૂજ થઈ શકે ?

જવાબ—રસી સાફ કરી તેમ કરવામાં વાંધો જણાતો નથી.

પ્રશ્ન—શીયાળો ઉનાળો અને ચોમાસું એ પ્રત્યેક ઋતુમાં સૂર્યોદય પછી પોરસીનું પચ્ચખાણુ કેટલા ટાઇમે થઈ શકે ?

જવાબ—જ્યારે જ્યારે દિવસ જેટલી જેટલી ઘડીનો હોય ત્યારે ત્યારે તેના ચોથા ભાગમાંજ પોરસી સમજવી.

પ્રશ્ન—ઋતુવંતી (છેટે બેઠેલી) સ્ત્રીથી પ્રભુદર્શન અંગપૂજા અંગપૂજા ગુરૂવંદન સામાયિક પ્રતિક્રમણ શાસ્ત્રશ્રવણ ઇત્યાદિ કેટલા દિવસે થઈ શકે ?

જવાબ—પ્રભુદર્શન સામાયિક પ્રતિક્રમણ વિગેરે ચોથા દિવસે કરી શકે અને પ્રભુની અંગપૂજા પાંચમા દિવસે કરવી એમ સમજવામાં છે.

પ્રશ્ન—દેવસી રાઈ પકિળ આદિ પ્રતિક્રમણમાં એક બે ચાર ઇત્યાદિ લોગસ્સના જે કાઉસ્સગ આવે છે તેમાં કયા ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા સુધી, કયા સાગર વર ગંભિરા સુધી અને કયા સંપૂર્ણ લોગસ્સના સમજવા ?

જવાબ—એકદ્વંશાંતિનો સંપૂર્ણ લોગસ્સનો, બાકી સર્વે ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા સુધીના જાણવા. પણ રાઈ પ્રતિક્રમણમાં કુસુમિણનો કાઉસ્સગ રાત્રે કદાચ ખોટું સ્વપ્ન આવેલ હોય તો સાગર વર ગંભિરા સુધી કરવો, નહીં તો ચંદ્રેસુ નિમ્મલયરા સુધીનો જાણવો.

પ્રશ્ન—નાની હરડે અને મોટી હરડે એ બન્નેય અણાહારી છે ?

જવાબ—નાની જે હીમજી હરડે તેનો અણાહારમાં ઉપયોગ કરવાની પ્રવૃત્તિ છે. મોટી હરડે એકલી અણાહારમાં ગણાતી નથી, પણ હરડે, બેઠાં અને આમળાં ત્રણે ભેગાં કરેલાં હોય જે ત્રિક્લ્લાના નામે ઓળખાય છે તેની અણાહારમાં પ્રવૃત્તિ છે.

પ્રશ્ન—અણાહારી વસ્તુ રાત્રી દિવસે હરકોઈ ટાઇમે વાપરી શકાય ? વળી બેસતાં ઉઠતાં વપરાય તો બાધ હશે ?

જવાબ—અણાહાર હોવાથી જરૂર વાપરવીજ જોઈએ એમ નથી. એ તો કારણ-વશ દવા તરીકે વાપરવી પડે તો તેનો પચ્ચખાણુમાં બાધ આવતો નથી. કેમકે પચ્ચખાણુમાં ચાર પ્રકારના આહારનો ત્યાગ હોય છે; પણ

પ્રશ્નોત્તર.

૮૧

અણાહારનો નહીં. છતાં અણાહારી ચીજ વાપરવી પડે તો નિરાંતે એસી શાંતિથી વાપરવી. હરતાં ફરતાં ઢોરની પેઠે કરવું એ વિવેકીનું કામ નથી.

પ્રશ્ન—શ્રાવકને સામાયિક કરતાં કોઈ જનવરથી લીલું ઘાસ ઉપર પડી જાય તેનું પ્રાયશ્ચિત આવે ?

જવાબ—ઘાસ લીલું હોવાથી એકેન્દ્રિયના સંઘટ્ટાનું પ્રાયશ્ચિત જેવી રીતે સાધુ સાધ્વીને લેવું યોગ્ય છે તેવીજ રીતે શ્રાવક શ્રાવિકાને પણ લેવું ઘટે છે. કારણકે સામાયિકમાં શ્રાવક સાધુ નહીં પણ સાધુ જેવો હોય છે.

પ્રશ્ન—સામાયિક આદિ ક્રિયા કરતાં સ્થાપનાજીને અડાય તો દોષ છે ?

જવાબ—વગર કારણે અડવાની શી જરૂર ? ઉપયોગ વિના અડાય તો આલોચણા લેવી યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન—સ્થાપનાજી અને ક્રિયા કરનાર વચ્ચે આડ પડે તો દોષ છે ?

જવાબ—ક્રિયા કરતાં આડ ન પડવી જોઈએ.

પ્રશ્ન—તિવિહારના પચ્ચકખાણવાળાથી રાત્રે પાણી ક્યાં સુધી વપરાય ?

જવાબ—અડધી રાત ગયા પછી પ્રવૃત્તિ જણાતી નથી.

પ્રશ્ન—બકરી અને ઉંટડીનું દૂધ પીવામાં દોષ છે ?

જવાબ—એ કાંઈ અભક્ષ્યમાં નથી જેથી પીવામાં દોષ જણાતો નથી.

પ્રશ્ન—કપૂરથી પ્રભુપૂજ થઈ શકે ?

જવાબ—હા. તેમાં હરકત નથી.

પ્રશ્ન—એકાસણા આદિમાં જમતી વખતે પાટલો ડગે તો ડગ્યા પછી જમવામાં બાધ છે ?

જવાબ—એથી કાંઈ એકાસણાને બાધ આવતો નથી. એ તો કોઈ કીડી આદિ નીચે ચગદાય નહીં તો સ્થિર કરી લેવો.

પ્રશ્ન—પુરિમઢૂનું પચ્ચખાણુ ક્યારે થયું સમજવું ?

જવાબ—બપોર પછી દિવસનો અડધો ભાગ વીત્યા બાદ જાણવું.

અપૂર્ણ.

રાત્રિ ભોજન.

નધર્મના ત્યાગના નિયમમાં રાત્રિભોજનનો ત્યાગ એ પણ એક મુખ્ય નિયમ તરીકે ગણાય છે. મુનિધર્મના પંચમહાવૃત અને છઠું રાત્રિભોજન ત્યાગ એ વૃત મુખ્ય છે. બાવીશ અભક્ષ્યમાં રાત્રિભોજનનો ત્યાગ ગણેલો છે. રાત્રિભોજન કરવાથી પાપ થાય છે, એમ શાસ્ત્રમાં કથન છે. ગૃહસ્થ ધર્મના અંગે રાત્રિભોજનના નિયમ જેણે લીધા હોય તેઓ તે વૃત પાળે છે.

ચાર પ્રકારના આહાર શાસ્ત્રકારોએ ગણેલા છે.

અશન. (અન્ન) પાણુ (પાણી) ખાઇમં (સુખડી મેવો વીગેરે) સાઇમં (તંબોલ)

(૧) આ ચારે આહારનો રાત્રિનાભાગે ત્યાગ કરે તેને ચાવિહાર ત્યાગનો નિયમ કહેવામાં આવે છે.

૨ એકલા પાણી પીવાની છુટી રાખી ખાકીના ત્રણ નો ત્યાગ કરે તે તિવિહાર ત્યાગનો નિયમ કહેવામાં આવે છે.

૩ પાણી અને તંબોળની છુટી રાખી અશન અને ખાઇમંનો ત્યાગ કરે તેને દ્વાવિહાર ત્યાગનો નિયમ કહેવામાં આવે છે.

રાત્રિભોજન ત્યાગ કરનાર આત્મહિતની પ્રવૃત્તિ વધુ કરી શકે. જેમને રાત્રિભોજનનો ત્યાગ નથી, તેઓ આત્મકલ્યાણની પ્રવૃત્તિ કરવા ભાગ્યેજ સમર્થ થઈ શકે છે. મનુષ્ય જન્મમાં આત્મકલ્યાણ તરફ દૃષ્ટિ રાખી જીવન ગુળરનાર મનુષ્ય જન્મ પામ્યાનું સાર્થક કરી શકે છે. નહીં તો દશ દષ્ટાંતે દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ પામ્યાનું કંઈજ સાર્થક નથી.

ચાલુ જમાનાની પ્રવૃત્તિમાં રાત્રિભોજનના નિયમના અંગે કંઈ અશ્રદ્ધા અને શિથિલતા જોવામાં આવે છે.

તા. ૧૨-૯-૨૬ ના નવજીવનના પૃષ્ઠ ૧૫ ઉપર “ કૌટુંબિકશાળા ” એ નામનો લેખ છે તેમાં નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું છે.

(૧૨) રાત્રે ભોજન ન કરવું, આરોગ્ય, વ્યવસ્થા અને અહિંસા ત્રણે દૃષ્ટિએ આ નિયમની આવશ્યકતા છે.

આમાં રાત્રિ ભોજનના ત્યાગના માટે જે કારણો બતાવ્યા છે, તે ઘણા વિચારણીય છે. ને આ લેખ મહારાષ્ટ્રધર્મ નામના કોઈ પત્રમાંથી અનુવાદ કરી લીધેલો છે.

રાત્રિભોજન.

૮૩

વૈદ્ય કદપતરૂ નામનું માસિક નિકળે છે, તે માસિકમાં અને તેમના તરફથી બહાર પડેલા કેટલાક પુસ્તકોમાં રોગીઓને રાત્રિભોજનનો ત્યાગ એ પથ્યમાં બતાવ્યું છે.

જ્યારે જૈનેતર વિદ્વાનો રાત્રિભોજનના ત્યાગને અગત્યનું ગણે છે ત્યારે જૈનોમાં તેના અંગે અશ્રદ્ધા જેવું જણાય એ વાસ્તવીક નથી. રાત્રિ ભોજનના ત્યાગનું ફરમાન શ્રી જીનેન્દ્ર દેવનું છે. તેઓનું ફરમાન કંઈપણ કારણ સિવાય હોયજ નહીં તે કારણની ખોળ કરી તેના ઉપર ઉઠાપોહ કરવાથી સત્ય વાતની ખાત્રી થશે.

વ્યવહારિક રીતે નવજીવનના ઉપરના લેખમાં જે ત્રણ કારણો બતાવ્યાં છે. તેપણ વિચાર કરવા જેવાં છે.

- ૧ આરોગ્યતા માટે રાત્રિભોજન ન કરવું. રાત્રિભોજન આરોગ્યને બગાડનાર છે.
- ૨ દિવસના કૃત્યો અને રાત્રિના કૃત્યોની વ્યવસ્થામાં રાત્રિ ભોજનથી રાત્રિના વ્યવહારિક તથા આત્મહિતના કૃત્યોમાં રાત્રિભોજન વિઘ્નરૂપ છે.
- ૩ અહિંસા-રાત્રિ ભોજનના અંગે હિંસા છે. જૈનશાસ્ત્રકાર તો તેમાં હિંસા માને છે. અને ઉપરના લેખના લેખક પણ માને છે.

આ માટે રાત્રિ ભોજનના ત્યાગ માટે અશ્રદ્ધા નહીં કરતાં તેના નિયમના પાલન માટે દરેકે તૈયાર થવું જોઈએ.

શ્રી જિનેશ્વરના વચન ઉપર શ્રદ્ધા રાખી તેનું પાલન કરવાથીજ મનુષ્ય જીવનને કંઈ અંશે સફળ બનાવી શકવા આપણે શક્તિવાન થઈશું. શ્રી અજિત શાન્તિના કર્તા મહાસુનિ નંદિષેષુ છેવટની ગાથામાં જણાવે છે કે, જો પરમપદની અથવા જગતમાં કીર્તિની ઇચ્છા હોય તો, ત્રણ જગતનો ઉદ્ધાર કરનાર શ્રી જિન વચનનો આદર કરો.

વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ-વડોદરા.

સાંસારિક જીવન.

(ગતાંક પૃષ્ઠ પર થી શરૂ.)

લે૦—વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

અકર્મણ્ય રહીને શાંત જીવનનો નાશ કરવાની અપેક્ષાએ કર્ત્તવ્યનો આરંભ કરીને કઠિનતાઓ સહન કરવી એ અધિક ઉત્તમ વાત છે. યુદ્ધ વગર કદિ પણ વિજય-પ્રાપ્તિ નથી થતી. જો કઠિનતાઓ ન હોત તો સંસારમાં ઉદ્યોગની આવશ્યકતા ન રહેત, સર્વ કાર્યો વગર પ્રયાસે આપોઆપ જ થઈ જાત. જો સંસારમાં પ્રલોભનો ન હોત તો આત્મ સંયમની જરૂરીયાત ન રહેત અને એ સ્થિતિમાં સદ્ગુણોની કશી કિંમત ન થાત. જો સંસારમાં કષ્ટ ન હોત તો ધૈર્યનું કશું મહત્વ જ ન ગણાત. તાત્પર્ય એ છે કે કઠિનતાઓ, પ્રલોભનો અને કષ્ટ વિગેરે વસ્તુતઃ મનુષ્યના સદ્ગુણોના વિકાસને અર્થે ઘણા જ જરૂરના છે, એટલા માટે તેનાથી કદિ પણ ગભરાવું કે મુંઝાવું જોઈએ નહિ.

કઠિનતાઓ અને વિપત્તિઓની માફક ઘણેલાગે ગરીબાઈ પણ મનુષ્યના અભ્યુદયનું કારણ બને છે. મનુષ્યને પરિશ્રમી અને કર્ત્તવ્ય પરાયણ બનવામાં જેટલી સહાયતા ગરીબાઈથી મળે છે, તેટલી સંપન્નતાથી નથી મળતી. એ સિવાય સંસારની ખરેખરી દશા અને તત્વનું ઘણું સાચું જ્ઞાન પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન બુકર ટી. વૉર્શીંગ્ટનને થયું હતું. એ તત્વ એને એટલું બધું મહત્વપૂર્ણ લાગ્યું હતું કે પોતાના ‘ માઈ લાઈફ એન્જ્યુકેશન ’ નામના પુસ્તકના આરંભમાં જ એણે લખ્યું છે કે “ પહેલવહેલાં તો મને એ વાતનું બહુ ડુંખ થયા કરતું હતું કે મારો જન્મ એક બહુ જ દરિદ્ર કુળમાં થયો છે અને તેનાં કરતાં પણ વધારે ડુંખ મને એ વાતનું થતું હતું કે મારો જન્મ દાસ કુળમાં થયો છે; પરંતુ મારું અંતઃકરણ એમ કહેતું હતું કે જે સ્થિતિમાં મનુષ્યનો જન્મ સ્વકર્મવશાત્ થયો હોય છે તે સ્થિતિને માટે ડુંખ અથવા પશ્ચાતાપ કરવો એ દુર્જલતા તથા કાયરતા છે અને જેમ જેમ સમય વીતતો ગયો તેમ તેમ મને એ વાત વધારે સારી સમજાતી ગઈ. આગળ જતાં મને એમ પણ જ્ઞાન થયું કે વિરોધ અને પ્રતિકુળ દશાથી બીજી સઘળી ત્રુટીઓ પુરી થઈ જાય છે. એટલું જ નહિ પરંતુ જેટલો વિરોધ પ્રબળ હોય છે તેટલો શક્તિમાં વધારો થાય છે. x x સ્વતંત્રતા મળતી વખતે હબસીઓના માર્ગમાં જે કઠિનતાઓ હતી તે કઠિનતાઓથી તેઓને ઉન્નતિ સાધવામાં પ્રાયે કરીને ઉત્તેજન મળ્યું હતું. જો હબસી લોકોને તેઓનાં દાસત્વ-કાળમાં વાંચવા લખવાની મનાઈ ન હોત તો સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કર્યા પછી પચાસ વર્ષની

સાંસારિક જીવન.

૮૫

અંદર તેઓ શિક્ષણમાં આટલી બધી ઉન્નતિ ન કરી શકત. અનુભવ અને નિરીક્ષણથી મને જણાયું છે કે જે લોકો કોઈ જાતિ અથવા સમાજથી સારી સારી વાતો છુપાવી રાખે છે તે લોકોજ તે જાતિ અથવા સમાજને એ સારી વાતો પ્રાપ્ત કરવામાં પ્રકારાન્તરથી સહાયક બને છે. અર્થાત્ વિરોધથી પણ સહાયતા મળે છે. x x યશસ્વી લોકોમાંથી ઘણાને કઠિનતાઓ સહન કરવી પડી હોય છે અને વિકટ પ્રશ્નોની મીમાંસા કરવામાં તેઓને જે શુદ્ધ માનસિક શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ હોય છે તે સુખે જીવન ગાળનારને ભાગ્યેજ પ્રાપ્ત થાય છે. અનુભવથી મને એટલું પણ પ્રતીત થયું છે કે જે લોકોને કઠિન પ્રશ્નો અને પ્રસંગોની સામે થવું પડે છે તેઓ દયાપાત્ર નથી, પરંતુ જે લોકોને કોઈ પ્રશ્નની મીમાંસાજ નથી કરવી પડતી, તેઓની સ્થિતિ દયાપાત્ર છે. તે બીચારાનું પરમ દુર્ભાગ્ય સમજવું જોઈએ, કેમકે તેઓને પોતાની યોગ્યતા બતાવવાનો અને વધારવાનો, પોતાની નૈસર્ગિક શક્તિનું અનુશીલન કરીને તેનો વિકાસ કરવાનો અને જીવનનું રહસ્ય બાણીને તેના સ્વામી બનવાનો અવસર જ મળતો નથી. અર્થાત્ સુખ-સામગ્રી ખરી રીતે તો મનુષ્યનું એક વિશેષ પ્રકારનું દુર્ભાગ્યજ છે.

એજ મી. બુકર ટી. વોર્શીંગ્ટને પોતાના ‘અપ ક્રોમ સ્ટેવરી’ નામના પુસ્તકમાં અમેરિકાના ગોરા અને હબસી લોકોની દશાની તુલના કરીને એમ બતાવ્યું છે, કે સુખમાં રહેનાર ગોરા લોકો અને તેઓના દાસ બની રહેનાર હબસીઓની સ્થિતિમાં કશો વધારો તફાવત નહોતો. હબસીઓને વિવશ બનીને કામ ધંધો કરવો પડતો હતો; પરંતુ ગોરા લોકો એકદમ નિઃશ્વમી અને આજસુ બની ગયા હતા. ગોરાના બાળકો કોઈ જાતનું શિક્ષણ અથવા વ્યાપાર કામ શીખતા નહોતા તેમજ તેઓની બાળકીઓ વાંચવા લખવાનું કે ગૃહસ્થીનું કામકાજ શીખતી નહોતી. સઘળું કાર્ય અશિક્ષિત ગુલામોને સોંપી દેવામાં આવતું હતું, જેને લઈને ગૃહસ્થીની ઘણી દુદર્શા થતી હતી. આવા કુચ્છબંધને લઈને ગૃહસ્થીનું સુખ કોઈને પણ મળતું નહોતું. મી. વોર્શીંગ્ટને લખ્યું છે કે દાસત્વની પ્રથા દૂર થતાં શિક્ષા અને સ્વામિત્વના અધિકાર સિવાય બીજી બધી વાતમાં ગોરા લોકો તથા હબસી લોકો બન્ને સમાન હતા. ગોરા લોકો કોઈ પ્રકારનો કારભાર કરી શકતા નહિ અને પરિશ્રમ કરવામાં પોતાની માનહાનિ સમજતા હતા. હબસી લોકોએ અનેક જાતનાં ન્હાનાં મોટાં કાર્યો શીખી લીધાં હતાં, અને તેઓને પરિશ્રમ કરવામાં કોઈ જાતની શરમ પણ નહોતી લાગતી. એજ કારણથી દાસત્વની પ્રથા દૂર થતા પછી ત્રીસ ચાલીસ વર્ષે પરિશ્રમ કરનાર અને કઠિનતાઓ સહનાર હબસી લોકો તથા આરામ કરનાર ગોરા લોકોની અવસ્થા સરખી બની ગઈ. હબસી લોકોએ એટલા સમયમાં પોતાની ઉન્નતિ સાધી લીધી અને ગોરા લોકો પ્રાયે કરીને જ્યાં હતા ત્યાંને ત્યાં રહી ગયા. પરિશ્રમ અને કઠિનતાઓને લઈને જ હબસીઓની દશા સુધરી ગઈ હતી.

આવાં અનેક ઉદાહરણો આપી શકાય કે જેમાં જરા પરિશ્રમ કરીને અને મહાન મુશ્કેલીઓ સહન કરીને આશ્ચર્યકારક ઉન્નતિ કરવામાં આવી હોય છે. છત્રપતિ મહારાજ શીવાજીનો જ દાખલો લઈએ. તેમના પૂર્વજ દરિદ્ર અને ખીજના સેવક હતા; પરંતુ શીવાજીએ નિરંતર પરિશ્રમ કરીને અને કઠિનતાઓ સહન કરીને છેવટે એક મહાન સામ્રાજ્યની સ્થાપના કરી. નેપોલીયન બોનાપાર્ટ કઠિનતાઓ સહન કરતાં કરતાં એક સાધારણ સૈનિકમાંથી વધીને આખા યુરોપનો સ્વામી બની ગયો. સુપ્રસિદ્ધ મહાત્મા ટોલ્સ્ટોયને મહાત્મા બન્યા પહેલાં પચાસ વર્ષ સુધી મોટી વિપત્તિઓની સામે થવું પડ્યું હતું. ઉત્તરીય ભારતની રાજ-નૈતિક તેમજ ધાર્મિક અવસ્થામાં વિલક્ષણ પરિવર્તન કરીને તેને એક નવું રૂપ આપનાર ગુરૂ ગોવિંદસિંહને પોતાના ઉદ્દેશ્યની સિદ્ધિને અર્થે કાંઈ ઓછી કઠિનતાઓ સહેવી પડી નહોતી. એ રીતે અન્ય સર્વ મહાપુરૂષોને મહાન મુશ્કેલીઓ-માંથી પસાર થવું પડ્યું હોય છે. જે તેઓનું જીવન કઠિનતાઓથી પૂર્ણ નહોત અને તેઓએ એ કઠિનતાઓને હમેશાં તુચ્છ સમજીને આગળ વધવાનું શરૂ ન રાખ્યું હોત તો તેઓ કદિ પણ મહાત્માપદ સુધી પહોંચી ન શકત. એમજ સંસારમાં તેઓને કોઈ જાણત પણ નહિ. એટલા માટે જ એક વિદ્વાનને કહેવું પડ્યું છે કે “ મને જણાય છે કે કઠિનતાઓ સહેવી એજ મહત્વપૂર્ણ જીવનનું રહસ્ય છે.” રાજર્ષિ ભર્તૃહરિજીએ ઉત્તમ પુરૂષોનું લક્ષણ બતાવતાં કહ્યું છે કે—

પ્રારમ્ભ્યતે ન સ્વલુ વિઘ્નભયેન નીચૈઃ, પ્રારમ્ભ્ય વિઘ્નવિહિતા વિરમંતિ મધ્યાઃ ।
વિઘ્નૈ પુનઃ પુનરપિ પ્રતિહન્યમાનાઃ, પ્રારબ્ધમુત્તમજના ન પરિત્યજન્તિ ॥

અર્થાત્ હલકા લોકો વિઘ્નભયથી કોઈ કાર્યનો આરંભ જ કરતા નથી, મધ્યમ લોકો આરંભ તો કરે છે, પરંતુ વિઘ્ન આવતાં આરંભેલું કાર્ય વચમાં જ તજ દે છે, પરંતુ જે લોકો ઉત્તમ હોય છે તેઓ વિઘ્નો આવે તો પણ આરંભ કરેલું કાર્ય કદિ છોડતા જ નથી.

મનુષ્ય હમેશાં સફલ-મનોરથીજ બને છે એમ માનવું ભૂલ ભરેલું છે. સફલ મનોરથી થવા માટે પહેલાં તો વિફલ-મનોરથી થવું આવશ્યક અને અનિવાર્ય છે. વિફલતાઓનો અનુભવ જ મનુષ્યને સફલ-મનોરથી થવાને યોગ્ય બનાવે છે. વિફલતાઓ મનુષ્યને તેના દોષ અને ત્રુટિઓ બતાવે છે, તેને વિચારપૂર્વક નવા નવા ઉપાય યોજવાને સમર્થ બનાવે છે, આત્મસંયમ તથા આત્મનિર્ભરતા શીખવે છે. વારંવાર ઠોકર ખાઈને જ મનુષ્ય પૂર્ણતાને પામે છે. આપણી આસપાસ જ જોઈએ તો જણાશે કે જે લોકોએ પોતાનાં જીવનમાં જેટલી વધારે ઠોકર ખાધી હોય છે તે તેટલા વધારે નિપુણ અને કર્તવ્યપરાયણ બન્યા હોય છે. કર્તવ્યા-કર્તવ્યનું પુરેપુરું જ્ઞાન ઠોકરો ખાવાથી જ થાય છે.

સાંસારિક જીવન.

૮૭

લાયક અને સમજી મનુષ્યોને તો વિક્સલતાઓથી વધારે લાભ થાય છે. ઘણે ભાગે લોકો એક બાજુએ વિક્સલ મનોરથી બને છે ત્યારે તેઓ કોઈ બીજી બાજુ લાગી જાય છે અને તે સ્થિતિમાં બહુ સારું સારું કાર્ય કરી બતાવે છે. કેટલાક અંગ્રેજ પ્રસિદ્ધ કવિઓ એવા છે કે જેઓની ઇચ્છા પહેલાં વકીલાત, ઉપદેશક વિગેરે કામ કરવાની હતી; પરંતુ તે કામોમાં તેઓને સફળતા ન મળી. એ વિક્સલતાને લઈને તેઓ એક એવા માર્ગ ઉપર આવી ગયા કે જેની અંદર તેઓને પોતાની ઉત્કૃષ્ટ યોગ્યતાનો પરિચય કરાવવાની ઘણી સારી તક મળી, તેઓએ સારી કીર્તિ મેળવી અને ઘણા લોકોપકાર પણ કર્યો. ઉર્દુના સુપ્રસિદ્ધ લેખક પં. રત્નનાથ અને બંગાળના પ્રસિદ્ધ કવિ મધુસુદનદત્ત પહેલાં વકીલાતના કામમાં વિક્સલ મનોરથ બન્યા હતા. પરંતુ તે લોકોમાં પ્રતિભા હતી, વિક્સલતાએ ઠાકર મારીને તેઓને જગાડ્યા અને યોગ્ય માર્ગે ચડાવી દીધા. અત્યારે ઉર્દુ તથા બંગાળી સાહિત્યમાં ઉક્ત મહાનુભાવોનાં નામ દીર્ઘકાળ પર્યંત અમર રહેશે.

એટલું જ નહિ પણ ઘેર કષ્ટ અથવા વિપત્તિને સમયે પણ મનુષ્ય પોતાની ખુદ્દિ ઠેકાણે રાખીને સારાં સારાં કાર્યો કરી શકે છે. કષ્ટ સમયે મનુષ્યની પ્રતિભા જરા જોર દેવાથી ઘણી જ વિકસિત થઈ શકે છે. બધા દેશોમાં એવા મોટા લેખકો અને કવિઓ થઈ ગયા છે કે જેઓનાં નામ અત્યારે પણ લોકોમાં આદરણીય છે. પ્રસિદ્ધ ગ્રંથ ‘રોબીન્સન ક્રુઝો’ નો મોટો ભાગ કેદખાનામાં જ લખાયો હતો. લો. તિલકનો સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથ ‘ગીતા રહસ્ય’ પણ માંડલેની જેલમાં જ લખાયો છે. લેખકને ઘણે ભાગે રાજનૈતિક કારણોને લઈને જ જેલમાં મોકલવામાં આવ્યા હોય છે. પરંતુ સર્વ દેશો અને જાતિઓમાં એટલું તો જોવામાં આવે છે કે જે લેખકો વિગેરે રાજનૈતિક કારણોને લઈને જેલમાં જાય છે તેઓ જેલમાં એવાં સારાં સારાં કાર્યો કરે છે કે જેનો સમાજ અને દેશ ઉપર ઘણોજ સારો પ્રભાવ પડે છે.

આપણાં ઉત્કૃષ્ટ કાર્યની સાધના કરવામાં આપણે વિક્સલ-મનોરથ થઈએ, આપણા ઉપર વિપત્તિ આવી પડે અથવા આપણા પ્રાણ જાય તો પણ તેનાથી આપણા કાર્યની સિદ્ધિમાં સહાયતા જ મળે છે. જે લોકો કોઈ કાર્યમાં પોતાના પ્રાણ અર્પણ કરી દે છે તેઓ પોતાના અનુગામિયોનો રસ્તો સરળ કરે છે અને જ્યારે તેઓનું અલીપ્ત સિદ્ધ થાય છે ત્યારે તેનો યશ ઘણે ભાગે તેઓનેજ મળે છે. કોઈ કાર્યની ખાતર પરિશ્રમ કરતાં કરતાં મરનારનું મૃત્યુ બીજા લોકોને એટલા બધા ઉત્સાહિત કરે છે કે તે કાર્ય ઘણીજ ત્વરાથી પાર પડી જાય છે. ઘણા મહા-પુરૂષોના વિષયમાં તો એટલે સુધી કહી શકાય કે તેઓનું વાસ્તવિક જીવન તેઓનાં મૃત્યુના સમયથીજ શરૂ થાય છે. તેઓ મરીનેજ ખ્યાતિ મેળવે છે અને બીજાં લોકોને પોતાના અનુગામી બનાવે છે. રાજ્ય તરફથી જેઓને કારાગૃહવાસની સજા કરવામાં આવે છે. તેઓના વિચારો સમાજ તથા દેશમાં સવિશેષ શીઘ્ર

તાથી ફેલાય છે. અને રાજ્ય જે લોકોને ફાંસીએ ચઢાવે છે તેઓના અનુયાયીઓની સંખ્યા આશ્ચર્યજનક રીતે વધી જાય છે. ખ્રીસ્તી ધર્મના વધારે પ્રચારનું મુખ્ય કારણ એ છે કે તેના પ્રવર્તક કાઇસ્ટને ફાંસીને લાકડે લટકાવવામાં આવ્યા હતા. લવલેસ નામના એક કેદી કવિએ કહ્યું છે કે—

Stone walls do not a prison make,
Nor iron bars a cage;
Minds innocent and quiet take
That for an hermitage.

જે લોકોનું ચિત્ત પવિત્ર, શાંત અને નિર્દોષ હોય છે તેઓને મન પત્થરની દીવાલો કારાગૃહ રૂપે નથી તેમ લોકોના સરીયા પાંજરા રૂપે નથી; પરંતુ એકાંત આશ્રમ રૂપે હોય છે. અંગ્રેજ કવિવર મિલ્ટને એક સ્થળે કહ્યું છે કે “ જે મનુષ્ય સૌથી વધારે મુશ્કેલીઓ સહી શકે છે, તેજ સૌથી વધારે સારું કામ કરી શકે છે. કર્તવ્યપથ બહુજ વિકટ અને કંટકમય છે. અને કર્તવ્યપાલન પ્રાપ્ત કરીને કઠિનતાઓ અને આપત્તિઓમાંજ થાય છે. કર્તવ્ય પરાયણ મનુષ્યનું મૃત્યુ કંઈ પણ બગાડી શકતું નથી. ઉદઘોષોની સ્મૃતિ કાયમ રહે છે. સુખ અને ભોગ વિલાસથી મનુષ્યના ગુણોનો કદિ પણ વિકાસ નથી થતો, વિકાસ તો હમેશાં દુઃખ અને કષ્ટથીજ થાય છે. જેવી રીતે પુષ્પ અથવા સુખડને ઘસવામાં આવે છે ત્યારે જ સુગંધ આપે છે, તેવી રીતે પ્રતિભાના વિકાસને અર્થે મનુષ્યને પીડા ભોગવવાની જરૂર છે. ઘણું કરીને સાધારણ યોગ્યતાવાળો મનુષ્ય વિકટ પ્રસંગ આવતાં સારી યોગ્યતા બતાવે છે અને દુર્ભાગ મનુષ્ય પણ પોતાની અંદર રહેલું ખરું બળ બતાવે છે. જેવી રીતે વિદ્યા, બુદ્ધિ, ધન વિગેરે સારી વસ્તુઓનો દુરુપયોગ કરી શકાય છે. તેવી રીતે કઠિનતાઓ અને વિપત્તિઓ વગેરેનો પણ સદુપયોગ કરી શકાય છે. ”

વિપત્તિજ મનુષ્યને બળવાન બનાવે છે અને તેને જીવનનો સદુપયોગ કરવાની શક્તિ આપે છે. જેમ દુઃખ કર્મધીન છે તેમ સુખ પણ કર્મધીન છે. પણ સુખની અપેક્ષાએ દુઃખજ મનુષ્યને સારો મનુષ્ય બનાવે છે. અત્યંત ઉદ્દાંત તેમજ ક્રોધી મનુષ્યો વિપત્તિ ભોગવ્યા પછી નમ્ર બની જાય છે. અને સૌની સાથે પ્રેમપૂર્ણ વ્યવહાર કરવા લાગે છે. એક મહા પુરુષનું વચન છે કે—“ જેણે દુઃખ નથી વેઠ્યું તે કશું પણ જાણતો નથી. ” જેવી રીતે જેલમાં રહીને ઉત્તમ કાવ્યો અને ગ્રંથો લખનારના ઉદાહરણ આપવામાં આવ્યા છે તેવી રીતે એવા લોકોના પણ ઉદાહરણ આપી શકાય કે જેઓએ માનસિક, શારીરિક અથવા આર્થિક કષ્ટને વખતે સારાં સારાં કાર્યો કર્યા છે. ડાબીન, ડાન, શીલર આદિ લેખકોએ તો રૂઝાવસ્થા અથવા દરિદ્રાવસ્થામાંજ મહાન ગ્રંથો લખ્યા હતા. સૂરદાસે અંધ અવસ્થામાંજ

“ વિશ્વરચના પ્રબંધ ” લેખમાં સુધારો.

૮૯

સુરસાગર રચ્યું હતું. તુલસીદાસે પણ હનુમાન બાહુક દુઃખી સ્થિતિમાં બનાવ્યું હતું. કહેવાની મતલબ એ છે કે સંસારમાં આપણે કાંદે પણ દુઃખો અથવા આપત્તિઓની દરકાર ન કરવી જોઈએ. આપણે આપણાં જીવનને જેવું બનાવવા ચાહીએ તેવું જ બનાવી શકીએ છીએ. અને આપણી પરિસ્થિતિ તથા સંસારની બીજી વસ્તુઓનો જેવો ઉપયોગ કરવા ધારીએ તેવો ઉપયોગ કરી શકીએ છીએ. આપણે હમેશાં એ સિદ્ધાંત ધ્યાનમાં રાખીને આપણું સાંસારિક જીવન વ્યતીત કરવું જોઈએ કે આપણાં જીવનને સુધારવું એ આપણાં અધિકારની વાત છે. જો આપણે સારા બનવા ઇચ્છીએ તો સારા બની શકીએ અને જો ખરાબ બનવા ચાહીએ તો ખરાબ બની શકીએ.

સંપૂર્ણ.

“ વિશ્વરચના પ્રબંધ ” લેખમાં સુધારો.

પુ. ૨૪ માના અંક બીજામાં સદરહુ અંકના સુધારા તરીકે (૬) બાબત લખેલ છે તેમાં એ સુધારા ખરાબ નથી. તેમાં બીજી બાબત ચક્રવર્તી સંબંધી લખી છે તેમાં અગ્યારમાને બારમા ને બારમાને આઠમા સમજવા એમ લખ્યું છે પણ બારમાને આઠમા અને આઠમા, નવમા. દશમા ને અગ્યારમા લખ્યા છે તે નવમા, દશમા, અગ્યારમા ને બારમા સમજવા. એમ સમજવું.

ત્રીજી સુધારાના બાબત (૧૦) કર્મભૂમિક્ષેત્રમાં એક સરખી રીતે એ પ્રમાણે ફેરફાર થયા કરે છે એમ જાણાયેલ છે તે દશને બદલે પંદર વાંચવા લખે છે પણ તે ભૂલ છે. દશ જાણાયેલ છે તેજ ખરાબ છે. કારણકે ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીનો ફેરફાર ૫, ભરત અને ૫, ઔરવત-એ ૧૦ કર્મભૂમિમાં જ થાય છે.

આ સિવાય બીજા સુધારો એ લેખમાં નાએ પ્રમાણે છે.

૧ પૃષ્ઠ ૨૬૨ પંક્તિ ૧ લી માં ‘ ૧ સાગરોપમ ’ લખેલ છે તે એક કાડાકાડી સાગરોપમ ૪૨ હમ્મર વર્ષે ન્યુન ’ જોઈએ.

૨ પંક્તિ ૫ મી-નવ સાગરોપમ લખેલ છે તે નવકાડાકાડી સાગરોપમ જોઈએ.

૩ પંક્તિ ૩૩ મી-રાજ વિગેરેની સ્થાપના લખેલ છે તે કૂળકર વિગેરેની જોઈએ.

૪ પૃષ્ઠ ૨૬૩ પંક્તિ ૧ લી ને ૩ જી રાજ્યો લખ્યા છે તે કુળકરો જોઈએ.

૫ પંક્તિ બીજી ને ત્રીજીમાં સાત કુળ કરોના નામો લખ્યા છે તેમાં ત્રીજું યશસ્વીનું લખ્યું છે પાંચમું યશસ્વી અને પ્રચ્છેણી લખ્યું છે તે પ્રસન્નજિત જોઈએ તે છઠું સાતમું મહેવનાબી બેળું લખ્યું છે તે ભુદું જોઈએ. છેવટે રૂપભદ્ર લખેલ છે તે ન જોઈએ. તેઓ કુળકર નથી.

૬ પંક્તિ ૬ કૃતિ-હકારનો બોળ ન પડવાથી ધિક્કાર લખેલ છે તે મકારને પછી ધિક્કાર એમ જોઈએ.

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૭ પંક્તિ ૨૬ મીમાં 'ત્યાર પછીએક પદ્યોપમથી એછા વર્ષ પ્રમાણવાળા એથા આરો નાણુવો.' એમ લખેલ છે. તેને બદલે 'ત્યાર પછી એક કોડકોડી સાગરોપમમાં ૪૨ હજાર વર્ષ ઉણુ પ્રમાણવાળા એથા આરો નાણુવો' એમ નોંધએ.

૮ પંક્તિ ૨૭ મીમાં ઋષભદેવના પુત્ર-૫૦ ભરતચક્રવર્તી પહેલો રાજા થયો એમ લખ્યું છે. આ ઋષભદેવના ૧૦૦ પુત્રમાં ભરતચક્રવર્તી પેલા ચક્રી થયા' એમ નોંધએ.

૯ પૃષ્ઠ ૨૬૪ પંક્તિ ૨૦ મીમાં 'ભરતના પૌત્ર મરીચથા' છે. આ 'ભરતના પુત્ર મરિચી' એમ નોંધએ.

૧૦ પૃષ્ઠ ૨૬૫ પંક્તિ ૫-૬ માં ભરતચક્રી પછી તેની માદીએ ક્રમે '૨ સુર્યયશા ૩ મહાયશા, ૪ અતિબલ, ૫ બળભદ્ર, ૬ કિર્તિવીર્ય ૭ જળવીર્ય' આ પ્રમાણે લખેલ છે. તેને બદલે '૧ સુર્ય-યશા, ૨ મહાયશા, ૩ અતિબળ, ૪ બળભદ્ર, ૫ બળવીર્ય, ૬ કીર્તિવીર્ય, ૭ જળવીર્ય' ને ૮ દંડ-વીર્ય-આમ આઠ રાજાઓના નામે નોંધએ.

૧૧ બાર ચક્રવર્તીઓના યંત્રમાં ૨-૩-૪-૮-૧૨ માનું દેહમાન લખ્યું નથી તે ૪૫૦-૪૨૧-૪૧૧-૨૮ ને ૭ ધનુષ્યનું ક્રમસર લખવું નોંધએ. અને ૨-૩ ને ૮-૧૨ માનું આયુષ્ય લખ્યું નથી તે ૭૨ લાખપુર્વને ૫ લાખ વર્ષ તથા આઠમા સુભુમનું ૬૦ હજાર વર્ષને બારમા અલ્પદત્તનું ૭૦૦ વર્ષ લખવું નોંધએ.

૧૨ પ્રતિ વાસુદેવ, વાસુદેવ ને બળદેવના યંત્રમાં પ્રતિવાસુદેવના નામેમાં ભૂલ છે. એથા મધુકૈરતી તે મધુકૈરભ, પાંચમા નિશંભુ તે નિશંભ, છઠ્ઠા બળીષ્ટ તે બળી નોંધએ.

૧૩ વાસુદેવમાં છઠ્ઠા પુંડરીક લખ્યા છે તે પુરૂષ પુંડરીક નોંધએ.

૧૪ દેહમાન ૭ વાસુદેવનું ૭૦-૫૦-૫૦-૪૫-૨૯ ને ૨૬ ધનુષ્યનું લખેલ છે તે અનુક્રમે ૮૦-૭૦-૬૦-૫૦-૪૦ ને ૨૯ ધનુષ્ય નોંધએ. છેલા ત્રણનું નથી લખ્યું તે ૨૬-૧૬ ને ૧૦ ધનુષ્યનું લખવું નોંધએ.

૧૫ આયુષ્ય ૭૨ લાખ, ૬૦ લાખ, ૩૦ લાખ, ૧૦ લાખ, ૬૫ હજાર ને ૨૬ હજાર એમ ૭ વાસુદેવનું લખ્યું છે, ત્રણનું લખ્યું નથી તે નવેનું આ પ્રમાણે નોંધએ. "૮૪ લાખ, ૭૨ લાખ, ૬૦ લાખ, ૩૦ લાખ, ૧૦ લાખ, ૬૫ હજાર, ૫૬ હજાર ૧૨ હજાર ને એક હજાર વર્ષ" એ પ્રમાણે સમજવું.

દયાનો અપૂર્વ બનાવ.

૯૧

પ્રેસીડેન્ટ અને સુવર.

દયાનો અપૂર્વ બનાવ.

યુરોપ અને અમેરિકાના લોક મનુષ્યો ઉપર પ્રેમ રાખે છે એટલું જ નહિ પરંતુ માંસાહારી હોવા છતાં તેઓ પ્રાણી માત્ર ઉપર પણ પ્રેમ રાખે છે. અમેરિકાનો પ્રેસીડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) એકવાર દરબારમાં જતો હતો. રસ્તામાં તેણે જોયું કે એક સુવર કીચડમાં ફસાઈ પડ્યું છે. સુવર બહાર નીકળવા જેટલું વધારે પ્રયત્ન કરતું હતું, તેટલું જ તે વધારે ને વધારે કીચડમાં ફસાતું હતું. તે જોઈ પ્રેસીડેન્ટથી ન રહેવાયું, તે પોતે પહેરેલાં દરબારી વસ્ત્રો સાથે કીચડમાં કૂદી પડ્યો અને સુવરને બહાર કાઢ્યું. પછી ટાઈમ થઈ જતો હતો, તેથી તે કીચડથી ખરડાએલાં વસ્ત્રો પહેરીને જ દરબારમાં ગયો. પ્રેસીડેન્ટ સાહેબની આવી સ્થિતિ જોઈ અન્ય દરબારીઓને અત્યંત આશ્ચર્ય થયું. તેઓ રાષ્ટ્રપતિને નમ્રતાપૂર્વક એ વિષે પૂછવા લાગ્યા. પ્રેસીડેન્ટે સઘળી વાત કહી સંભળાવી. દરબારી લોકો બહુ ખુશ થયા અને સહસ્રમુખે પ્રેસીડેન્ટની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. કેટલાક કહેવા લાગ્યા કે આપણા પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ એટલા દયાળુ છે કે સુવર ઉપર પણ દયા દેખાડે છે. કોઈ કંઈ કહેવા લાગ્યા અને કોઈ કંઈ. પ્રેસીડેન્ટે કહ્યું કે “મારી આવી જૂઠી જૂઠી પ્રશંસા શા માટે કરો છો ? મેં સુવર ઉપર દયા નથી કરી, કિન્તુ તેને કીચડમાં નિરાધાર અવસ્થામાં ફસાએલું જોઈ મારા હૃદયમાં દુઃખ થયું, મેં તે દુઃખને દૂર કર્યું છે:—મેં સુવર સાથે બલાઈ નથી કરી, પરંતુ મારી પોતાની સાથે બલાઈ કરી છે. કેમ કે તેના કીચડમાં સપડાવાથી જે દુઃખ મને થયું હતું તે તેને બહાર કાઢવાથી મટી ગયું.” અહા ! સાચા પ્રેમીનું કેવું જીવંત ઉદાહરણ છે, કે અન્ય પ્રાણીના દુઃખને પોતાનું દુઃખ ગણવું, અને પ્રાણી માત્રનું દુઃખ દૂર કરવાથી પોતાનું જ દુઃખ દૂર થયું છે એમ માનવું, જે તેને સ્થાને કોઈ હિંદી રાજા કે અમીર હોત તો તે સુવરને બહાર કાઢત ખરો કે ? કદાપિ નહિ. ત્યારે વિચાર કરો કે “પ્રાણી માત્ર ઉપર દયા કરવી.” એ જે તમારો મુખ્ય ધર્મ છે તે ઉદાર ધર્મથી તમે કેટલા બ્રહ્મ થયા છો ? ધર્મબ્રહ્મ થયા; પરંતુ ધર્મબ્રહ્મ થવાથી જે સજ્જ લોગવવી પડે છે તે પણ આજે તમે લોગવવી રહ્યા છો. અને ત્યાંસુધી તમે આ સજ્જમાંથી મુક્ત નથી થવાના કે જ્યાંસુધી ફરી તે ઉદાર દયા ધર્મ અનુસાર તમારું જીવન નહિ સુધારો.

સ્વામી રામતીર્થ.

જૈનપ્રભાવ વર્ષ ૨ જી અંક ૯ મા માંથી આ લીધેલું છે.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આ સભાની તા. ૨૩-૬-૨૬ ભાદરવાવદી ૨ ના રોજ મળેલી
જનરલ મીટીંગ અને તેમાં થયેલ ડરાવ.

કેટલાક વખતથી વ્યાખ્યાનમાં, ખાનગીમાં અને વીરશાસન પત્રમાં અમદાવાદમાં રહેલ મુનિ રામવિજયજી, આચાર્ય શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરિજી કે જેઓ જૈન સમાજ ઉપર અનેક ઉપકારો અવારનવાર કરી રહ્યા છે તેવા ઉપકારી પુરૂષ માટે ન જાજતા નાને મોઢે ન શોભતા શબ્દો વાપરે છે, વગેરે કારણોથી આ સભાની લાગણી દુખાયા કરતી હતી અને ખેદ થતો હતો, જેથી તે મુનિ રામવિજયજીના તેવા અપમાનિત કૃત્યો માટે ખેદ જાહેર કરવા આ સભાની જનરલ મીટીંગ મળી હતી, જેમાં નાચે મુજબ ડરાવ થયો હતો.

ડરાવ.

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી માટે મુનિ રામવિજયજી અવિવંકલયા શબ્દો વાપરે છે. એવું જાણી તેમની આ પદ્ધતિ માટે આ સભા પોતાનો અણગમો જાહેર કરે છે અને આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીને સંપૂર્ણ માનભરી દ્રષ્ટિથી જુએ છે. ઉપરોક્ત ડરાવ જૈન, જૈનેતર પેપરો અને મુનિ રામવિજયજીને પ્રમુખ સાહેબની સહી સાથે મોકલવા ડરાવ કરે છે.

“ ગુરૂવંદન અને અમારો સત્કાર. ”

આસો શુદ્ધ ૩ શનીવારના રોજ આ સભાના કાર્યવાહકો તથા સભાસદ બંધુઓ પંદર, વઢવાણ કેમ્પમાં બિરાજતા શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી વગેરે મુનિરાજને વંદન કરવા ગયા હતા. અગાઉથી ત્યાંનો શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીનો પેઢી તરફથી સભાને પુજાવવામાં આવ્યું હતું કે સભાસદ બંધુઓ કેટલા ક્યારે આવવાના છે ? તેના ખબર અત્રેથી આપવામાં આવતાં વઢવાણ કેમ્પના શ્રી સંઘ, શ્રીસંઘના આગેવાનોનું એક ડેપ્યુટેશન સામું લેવા મોકલ્યું હતું. સ્ટેશન ઉપર સત્કાર થતાં ગામમાં શ્રી સંઘે અગાઉથી ઉતારા માટે કરેલી ગોઠવણ મુજબ ત્યાં ઉપાશ્રય પાસે દેરાસરવાળા વંડામાં સર્વે સભાસદો ઉતર્યા હતા. મહારાજશ્રી અને અન્ય મુનિમહારાજઓને વંદન કરી સુખશાતા પૂછ્યા બાદ કેટલીક ધર્મચર્યા દિવસના તથા રાત્રિના કરી હતી. પછી બીજે દિવસે સવારમાં દેવભક્તિ કર્યા બાદ સવારમાં વ્યાખ્યાનનો લાભ લીધો હતો. વ્યાખ્યાન પ્રવર્તકજી મહારાજ વાંચતા હતા. દરમ્યાન અપોર પછી સભાસદબંધુઓને વિદાય થવાના હતા તે જાણી ત્યાંના શ્રી સંઘનો હૃદયનો પ્રેમપૂર્વક આગ્રહ હોવાથી ત્યાંના શ્રીસંઘ માહેલા પ્રેમીબંધુ મનસુખભાઈએ સંઘની વતી રોકવા માટે પોતે શિઘ્ર કવિ હોવાથી પોતે રચેલ કાવતાઓ સંભળાવી હતી. તે સાંભળી વ્યાખ્યાનમાં આવેલ ચતુર્વિધ સંઘ વગેરે સર્વેનો આનંદ ઉભરાઈ ગયો હતો. જેનો જવાબ સભાની વતી વોરા જીહાભાઈ સાકર-ચંદ્રનંદનત્રતાપૂર્વક સંઘને આપ્યો હતો. અને શ્રી સંઘના પ્રેમપૂર્વકના આગ્રહને માન આપી સભાસદોએ તે દિવસે રોકાવા જણાવ્યું હતું, તેજ દિવસે અપોરે આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ મહારાજકૃત શ્રી પંચતીર્થની પૂજા ઉપાશ્રયના વિશાળ હોલમાં ભાવનગરથી લઈ ગયેલ ગવૈયા અને વગાડનારોએ વડે ભણાવવામાં આવી હતી. રાત્રિના ધર્મચર્યા વગેરે કરવામાં આવી

વર્તમાન સમચાર.

૯૩

હતી. ત્રીજા દિવસે શુદ્ધ પ ના રોજ પણુ શ્રી સંઘનો એટલો બધો આગ્રહ હતો કે વિદાય થવા દે તેમ નહોતું ! અને આનંદ, પ્રેમ, સ્વાગત અને સાધર્મી બંધુપણની એટલી બધી છોળો ઉડતી હતી કે સભાસદો શ્રી સંઘની રજા વગર જઈ પણુ શકે નહિં તેથી સવારના આખ્યાનમાં ફરી આગ્રહ પ્રેમપૂર્વક રોકવાનો થયો. પ્રેમી મનસુખભાઈના પદમાં લાક્ષિત્ય અને પ્રેમભાવ ઝળકી ઉઠ્યો. છેવટે વિનંતિ પૂર્વક સભાસદોએ રજા માગી. તેથી શ્રી વદવાણુકેમ્પના શ્રી સંઘે નિરૂપાયે પણુ આનંદપૂર્વક રજા આપી તે વખતે પણુ સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે વદવાણુકેમ્પના શ્રી સંઘે કરેલ અપૂર્વ આતિથ્ય સત્કાર, અતાવેલ પ્રેમ અને તાદશ સાધર્મી-બંધુપણા માટે સભા તરફથી ઉપકાર માનતાં સભાતી ચાલતી કાષ્ઠપણુ પ્રવૃત્તિ માટે કે કાષ્ઠ કાર્યમાં શ્રી વદવાણુ કેમ્પના સંઘને સભાની સેવાની જરૂર હોય તે વખતે સેવા આપશે તેમ પરસ્પર આનંદ, ઉપકાર, પ્રગટ કરી, શ્રી સંઘનો ઉપકાર માનવામાં આવ્યો હતો. વિદાય થતી વખતે પણુ ઘણોજ સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. આ વખતે આ સભાને શ્રી વદવાણુકેમ્પના શ્રી સંઘના પ્રેમ, સત્કાર, હૃદયભાવના, સ્વધર્મીબંધુ સ્નેહ, વગેરેનો જે અનુભવ થયો છે તે અપૂર્વ છે. અમો તો ત્યાંના શ્રીસંઘનું આવું અનુકરણ કરવા ભલામણ કરીએ છીએ. ખરેખરી રીતે ત્યાંના શ્રી સંઘનો તે પાઠ અન્યને શિખવા જેવોજ માની શકાય. તત્ત્વ ધિરાજમાન શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ વગેરે મુનિરાજોની પ્રવૃત્તિના પણુ અનેક વખાણો ત્યાંના શ્રીસંઘ કરે છે. આ મહાત્માઓ ન્યાં ન્યાં વિચર્યાં, ચાતુર્માસ રહ્યા ત્યાં ત્યાં તે જ ઉચ્ચ પ્રવૃત્તિએ સન્માન અને પૂજ્યભાવમાં વૃદ્ધિ કરી છે તેઓશ્રીએ અનેક ઉપકારો કર્યા છે અને ત્યાં ત્યાંના શ્રી સંઘો તે ઉપકારો અતં હાજરી બૂલ્યા નથી તો અહિં તેમ અને તે સ્વાભાવિક છે. અમારા હૃદય ત્યાં ધાર્મિક આનંદમાં અને વદવાણુના શ્રી સંઘના સત્કાર અને સ્નેહમાં એટલા બધા ગરકાવ અનેલા છે કે વધારે લખી શકતા નથી, આવી રીતે પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિરાજોને વાંદવા બાદરવા વહી ૪ ના રોજ શેઠ પોપટલાલ ધારશીભાઈ તથા પારેખ મોહનલાલભાઈ વગેરે જમનગરથી વાંદવા આવેલા તેઓનો પણુ ત્યાંના શ્રી સંઘે ઘણોજ સત્કાર કર્યો હતો. તે વખતે વહી પતા આખ્યાનમાં બંધુ મનસુખભાઈએ શ્રી સંઘવતી કવિતાદ્વારા સત્કાર કર્યો હતો.

જયંતી.

વિજ્યાદશમીના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમાન મુળચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય શાંતમૂર્તિ આગમ્મલ્યારી શ્રીવિજયકમલસૂરિજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથિ હોવાથી આ સભા તરફથી ગુરૂભક્તિ નિમિત્તે જયંતી નીચે પ્રમાણે ઉજવવામાં આવી હતી.

૧ સવારના સાડા આઠ વાગે મારવાડીના વંડાના નામથી ઓળખાતા ઉપાશ્રયમાં શ્રીમાન પંન્યાસજી શ્રી કેસરવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણાનીયે શ્રી ચતુર્વિધ સંઘનો મેળાવડો થયો હતો. પ્રથમ મંગલાચરણ થયા બાદ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે ઉક્ત સ્વર્ગવાસી મહાત્માનો ટુંક પરિચય કરાવ્યા બાદ, અધ્યક્ષસ્થાને બીરાજમાન મહાત્માએ તથા પંન્યાસજી શ્રીદેવવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી લાભવિજયજી મહારાજે વધુ વિસ્તારથી જીવનવૃત્તાંત ગુણો વગેરે કહી અતાવ્યા હતા. છેવટે પંન્યાસજી શ્રીલાભવિજયજી મહારાજે, ઉક્ત સૂરિજી મહારાજ પોતાનું સ્થાન તેઓશ્રીના મુખ્ય શિષ્ય પં. શ્રી કેસરવિજયજી મહારાજને લેખિત આપવા આજ્ઞા કરી ગયા હતા તે જણાવવાથી અંતેનો શ્રી સંઘ તે આજ્ઞાનો અમલ કરે તે યોગ્ય છે અને તેને માટે સૌ કોઈએ હર્ષ અતાવ્યો હતો, જેને માટે પ્રથમ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તરફથી શ્રી સં-

૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધને વિનંતિ-દરખાસ્ત થતાં તેને અત્રેના શ્રીસંઘની કમિટીના સેક્રેટરી શેઠ કુંવરજી આણુંદજી અને વારા જુઠાભાઈ સાકરચંદે ટેકા-અનુમતી દશાવવાથી તાળીયાના અવાજ સાથે તે વાત વધાવી લેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ શ્રી પં. મહારાજ શ્રી ગંભીરવિજયજી સંસ્કૃત પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓ તથા એજ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી લેવાયેલી ધાર્મિક પરીક્ષામાં પસાર થયેલા વિદ્યાર્થીઓને ઈનામ આપવાનું કાર્ય શરૂ થયું હતું. જે અંધુ જુઠાભાઈને હાથે વહેંચવામાં આવ્યાં હતાં. તેમજ દેવગાણામાં પ્રતિષ્ઠા વખતે શ્રીવડવા મિત્રમંડળના અંધુઓએ શ્રીસંઘની સેવા કરી હતી તેને શેઠ હરિચંદ મીડાભાઈ તરફથી રૂપાના મેડલ શેઠશ્રી ગિરધરભાઈને હાથે વહેંચવામાં આવ્યા હતા.

૨ અપોરના એ વાગે શ્રીમોટાદેરાસરજીમાં શ્રીરૂપિમંડલની પૂજા (આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિકૃત) ભણાવવામાં આવી હતી, જેનો ખર્ચ એન સકરીબહેન વાડીલાલ પાનાચંદની પુત્રી ચુડાવાળાએ આપ્યો હતો.

૩ સાંજના પ્રીતિભોજન કરવામાં આવ્યું હતું તેનો ખર્ચ દેહગામવાળા શાહ મોહનલાલ સાકરચંદની પુત્રી બહેનપુરી બહેન તરફથી આપવામાં આવ્યો હતો. એ રીતે ગુરૂભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

શ્રી વડવા મિત્રમંડળનો વાર્ષિક મેળાવડો.

સેવાપ્રેમી આ મંડળને એક વર્ષ પુરું થવાથી વડવા ઉપાશ્રયમાં પંન્યાસજી મહારાજશ્રી કેસરવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણાનીચે મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ ગયા વર્ષની કાર્યવાહી, રીપોર્ટ અને સરવૈયું વાંચવામાં આવ્યું હતું. સાદી અને સરલ રીતે કાર્યવાહી અને વહીવટ ચાલવડવાળો હતો. ઉત્તતિક્રમના પ્રથમ પગથીયે આગળ ચાલવાની તેમાં આગાહી અને વિશ્વાસનીયપણું હતું. ત્યારબાદ શેઠ કુંવરજી આણુંદજી, ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તથા શેઠ દેવચંદભાઈ દામજીએ કાર્યને અનુસરતાં વિવેચનો કર્યા હતા. ત્યારબાદ પ્રમુખ મહાત્માએ ઘણીજ ઉપયોગી શિખામણો, અને ઉપદેશ યોગ્ય શબ્દોમાં આપ્યા બાદ પૂર્ણ સંતોષ બહેર ક્યો હતો. છેવટે આ રીશીન લઘ મેળાવડો વીસર્જન થયો હતો. શુદ્ધ ૧૨ ના રોજ શીહોર મુકામે આ મંડળ તરફથી પૂજા પ્રીતિભોજન વિગેરે થયા હતા.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

ગુજરાતના પાટનગર શહેર અમદાવાદ (જનપુરી) માંથી આજે વિજ્યાદશમીને દિવસે મધુર અવાજ કરતું સુશ્રાવ્ય નામનું પત્ર શ્રી જ્ઞેન યુવક સેવા સમાજ તરફથી તેના હિસાબી અને ઉમંગી તંત્રી અંધુ મુળચંદભાઈ આશારામ ઝવેરી અને ચંદુલાલ ગાકળદાસ શાહ પ્રકાશક તરફથી જ્ઞેન સમાજની સેવામાં પ્રગટ થાય છે. સારા દિવસે શુભ મુહૂર્તે સુંદર નામ ધારણ કરતું, અને વિવિધ મહત્વાકાંક્ષાઓ જ્ઞેન સમાજની સેવા માટે ધરાવતું આ પત્ર જે વખતે તમા અમદાવાદમાં વિદ્વાન મુનિઓના અપમાનો, સંસ્થાને તોડવાના પ્રયત્નો અને સમયને ઓળખ્યા સિવાય દીક્ષા આપવા માટે થતી ઉતાવળ અને તેને માટે થતા અનિષ્ટ પરિણામો અને અનેક પેપરો દ્વારા અને તેનાથી જ્ઞેનેતર પ્રજામાં જ્ઞેન સમાજની થતી હાંસીના પ્રસંગે આ પત્રનો જન્મ ત્યાં થાય તે આવકારદાયક લેખાય. તેના સિંહાવલોકનમાં જણાવ્યા પ્રમાણે સ્વતંત્ર અને નિષ્પક્ષપાત વિચાર સૌમ્ય પથ અને સત્ય રીતે નિરૂપતાથી મુકવા તે પત્ર ભવિષ્યમાં ભાગ્યશાળી બને અને તેણે જણાવેલ મહત્વાકાંક્ષાઓ ક્રમે ક્રમે પૂર્ણ થાઓ હાલતો તેટલું ઇચ્છીયે છીયે. પ્રથમ અંકમાં આપેલી નોંધ, ઉદ્દેશ વગેરે વાંચતાં તે ભવિષ્યમાં પોતાની કરુણ યથાયોગ્ય અબ્ધવશે એમ જણાય છે તોપણ દિવસાનુદિવસ તે ઉત્તત થાઓ તેટલુંજ અત્યારે કહેવું અસંભવ.

તૈયાર છે.

“શ્રાવક ઉપયોગી ખાસ ગ્રંથ.”

તૈયાર છે.

“શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથ.”

આચાર એ પ્રથમ ધર્મ છે એમ શાસ્ત્રારો કહે છે, તે શું છે તે આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. રાત્રિના ચતુર્થ પહોર (બ્રાહ્મમુહુર્ત) વખતે શ્રાવકે જાગૃત થઈ શું ચિંતવવું ત્યાંથી માંડીને આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી કેવા આશયથી તથા કેવી વિધિથી શું કરવી? રાત્રિએ શયનકાળ સુધીમાં, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મ આજ્ઞાઓના પાલન તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ? વગેરે અનેક ગૃહસ્થ ઉપયોગી જીવનમાં પ્રતિદિન આચરવા યોગ્ય સરલ, હિતકાર યોજના આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. શ્રાવકધર્મને માટે જીંદગીની શરૂઆતથી વ્યવહાર અને ધર્મના પાલન માટે પ્રથમ શિક્ષારૂપ આ ગ્રંથ છે, ખરેખર જૈન થવા માટે એક ઉત્તમ ગ્રંથ છે, કોઈ પણ જૈન નામ ધરાવનાર વ્યક્તિ પાસે તેના પઠન પાઠન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ. કિંમત મુદત રૂ. ૦-૮-૦ માત્ર આઠ આના પોસ્ટેજ જુદું.

“શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ.”

સર્વ ધર્મ સ્થાનની ભૂમિકારૂપ એકવીશ શ્રાવકના ગુણનું વર્ણન, ભાવશ્રાવકના લક્ષણો, ભાવ સાધુના લક્ષણો સ્વરૂપ અને ધર્મરત્નનું અનંતર, પરંપર રૂઝ, અનેક વિવિધ અઠ્ઠાવીશ કથાઓ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, પ્રથમથી છેવટ સુધીના તમામ વિષયો ઉપદેશરૂપી મધુર રસથી ભરપૂર હોઈ તે વાંચતા વાચક જાણે અમૃત રસનું પાન કરતો હોય તેમ સ્વાભાવિક જણાય છે. વધારે વિવેચન કરતાં તે વાંચવાની ખાસ લલામણુ કરવામાં આવે છે. અનેક નવીન વસ્તુનું જ્ઞાન પણ થાય છે, કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

“કાવ્ય સાહિત્યનો અપૂર્વ ગ્રંથ.”

“કાવ્ય સુધાકર.”

(રચયિતા—આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરજી મહારાજ.)

કાવ્યકલા અને સાહિત્યનો એક સુંદર નમુનો કે જે સામાયિક રસથી ભરપૂર છે, તેવા હૃદયદ્રાવક ૪૩૫ વિવિધ કાવ્યનો સંગ્રહ છે. આ કાવ્યોમાં કાવ્યઝરણુનો નિર્મળ પ્રવાહ અરખલિતપણે વહે છે, જે આ ગ્રંથમાં સંપૂર્ણ કળામાં દીપી નીકળે છે, જેથી વાચકને રસ ઉત્પન્ન કરે છે. આ ગ્રંથમાં ચાર વિભાગ ૧ કાવ્ય કિરણાવલી, ૨ કાવ્ય કૌમુદી, ૩ સાહિત્યસાર અને ૪ શ્રી આનંદધનજી પદનો કાવ્ય (કવિતા) રૂપે અનુવાદ એ ચારનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. તમામ કાવ્યો એકંદર સરલ, સુંદર, રસયુક્ત, હૃદયદ્રાવક, અને ભાવવાહી છે. સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક, વિષયો સાથે પ્રાસંગિક અને કુદરતી વર્ણનોથી બનેલાં આ કાવ્યો હોઈને દરેક મનુષ્યને ઉપયોગી છે. દરેક મનુષ્યે લાભ લેવા જેવું છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુંદર રેશમી કપડાના પાકા બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ સાડાચારસો પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

મળવાનું ઠેકાણું—“શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા”—ભાવનગર.

સાચી કળા.

“ આંતર બાહિરના વિસંવાદમાંથી જન્મતા આવિર્ભાવમાં કળાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ નથી. બળને બદલે નિર્બળ કરનારી, ઉત્સાહ પ્રેરવાને બદલે હતવીર્ય કરનારી, રસિકતાનો વિશુદ્ધ આનંદ આપવાને બદલે વિલાસિતાનો મોહ પમાડનારી, ઉંચે ચડવાના પરિશ્રમ માટે અડતલપણું આપવાને બદલે નીચે જવાનું ઢીલાપણું આપનારી કળા નિરોગી કળા નથી. એ માંદી કળા છે. માંદા મગજનું એ સર્જન છે. કળાની એ વિકૃતિ છે. ભાસ માત્ર છે. આંતર બાહિર જીવનના સંવાદીપણામાંથી પ્રગટેલ સર્જન સદૈવ શુદ્ધ હોય છે. ”

“ અંદર અને બહારનું વિસંવાદીપણું પારતંત્ર્યમાંથી પરિણમે છે. બહિરનો ત્યાગ કરી નિર્ભયપણે જેણે પોતાના અંતરને જગત સમક્ષ પ્રગટ કર્યું તેને ઝેર પીવું પડ્યું છે. અને કુસે લટકવું પડ્યું છે. આંતરનો સત્ય આવિર્ભાવ પ્રકટ કરતાં જીસસ અને સોક્રેટીસ અમર થયા. જગતને એમણે અમર જીવનની કળાની અમોલ બક્ષીસ આપી છે. આંતરના આવિર્ભાવને અનુસરતાં બુદ્ધ અને ચૈતન્યે ગૃહત્યાગ કર્યો, દ્યુથરે પ્રાણાર્પણ કર્યું અને જોન ઓફ યાર્ક અગ્નિજ્વાળાને પ્રેમથી ભેટી. આ સૌએ આપણને જીવનની ખરી કળાની દીક્ષા આપી છે. ”

શ્રી. ગિજુભાઈ.

સુચના—સંવત ૧૯૮૩ ની સાલના જૈન પંચાંગો તૈયાર થઈ ગયાં છે. જે આ માસીકના ગ્રાહકોને આવતા અંક સાથે ભેટ આપશું. ખીજાઓ માટે નકલ ૧ ની કીંમત ફક્ત એક આનો—

જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.